

Gazeta Politechniki

(220)

4

kwiecień 2012

Pismo pracowników i studentów Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza

*Czy kariera akademicka jest atrakcyjna?
Wykład prof. T. Kaczorka - s. 7*

*Wybory władz uczelni - 2012
Wybór rektora dokonany - s. 9*

*Poznajemy prorektorów na nową
kadencję - s. 10*

Personalia - s. 13

*Pożegnaliśmy „rektora rektorów”.
Wspomnienie prof. Kazimierza
E. Oczosia - s. 15*

*Spółka Lufthansy zainteresowana
współpracą z WZ - s. 19*

Profesor Tadeusz Kaczorek doktorem honoris causa

DOKTORAT HONOROWEJ PRZYCZYNY

Rzeszów - 23 lutego 2012 r.

Laudację wygłosił prof. Jacek Kluska.

W nowej auli budynku V.

Goście honorowi.

*Występ „Polonin”
na zakończenie części oficjalnej.*

*Toast okolicznościowy
wzniesiony przez JM Rektora.*

*Życzenia i gratulacje
dla Doktora Honorowego.*

Wśród rodziny i przyjaciół.

Fot. Z. Świder

*Wnuczka prof. T. Kaczorka
w towarzystwie prof. K. Buczka i dr W. Malskiej.*

Profesor Tadeusz Kaczorek doktorem honoris causa Politechniki Rzeszowskiej

„Mam zaszczyt otworzyć nadzwyczajne, uroczyste posiedzenie Senatu Politechniki Rzeszowskiej, poświęcone nadaniu tytułu i godności doktora honoris causa Politechniki Rzeszowskiej Panu Profesorowi Tadeuszowi Kaczorkowi. W tradycji akademickiej przyznanie tytułu doktora honoris causa łączy się z uhonorowaniem ludzi wybitnych, którzy swoją postawą i osiągnięciami naukowymi ustalają standardy dla następnych pokoleń. Jest dla mnie wielką radością, że Senat Politechniki Rzeszowskiej, na wniosek Rady Wydziału Elektrotechniki i Informatyki, przyznał ósmy w swojej historii tytuł doktora honoris causa profesorowi Tadeuszowi Kaczorkowi, wybitnemu uczoneму w dziedzinie automatyki i elektrotechniki” - powiedział na wstępie JM Rektor prof. dr hab. inż. Andrzej Sobkowiak.

Uroczystość nadania tej najwyższej godności akademickiej odbyła się 23 lutego 2012 r. w auli Regionalnego Centrum Dydaktyczno-Konferencyjnego i Biblioteczno-Administracyjnego (bud. V).

Wśród znamienitych gości nie zabrakło rektorów, prorektorów, recenzentów wniosku o nadanie tytułu honorowego, wybitnych reprezentantów polskich uczelni wyższych. Tę długą listę, jak na prawdziwe święto przystało, dopełnili pracownicy Politechniki Rzeszowskiej.

Zabierając głos, prorektor ds. rozwoju prof. dr hab. inż. Marek Orkisz powiedział m.in.:

*Magnificencjo Rektorze,
Wysoki Senacie,
Doktorze Honorowy,
Szanowni Państwo!*

Z przyjemnością informuję, że na wniosek Rady Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Rzeszowskiej Senat naszej uczelni na posiedzeniu w dniu 17 lutego 2011 r. podjął uchwałę w sprawie wszczęcia postępowania o nadanie Panu prof. zw. dr. hab. inż. Tadeuszowi Kaczorkowi tytułu i godności doktora honoris causa Politechniki Rzeszowskiej. Równocześnie Senat Politechniki Rzeszowskiej wyraził zgodę na zaproponowane przez Radę Wydziału Elektrotechniki i Informatyki uczelnie:

Politechnikę Białostocką, Politechnikę Łódzką oraz Politechnikę Warszawską, których Senaty zostały poproszone o zapiniowanie wniosku w tej sprawie. Wysokie Senaty wymienionych uczelni pozytywnie odniosły się do naszej inicjatywy, podkreślając w swoich opiniach bogaty dorobek Pana Profesora Tadeusza Kaczorka oraz jego dokonania dydaktyczne i organizacyjne, i poparły wnioski o nadanie Mu tytułu doktora honoris causa Politechniki Rzeszowskiej.

Opinie o dorobku naukowym i działalności Pana Profesora Tadeusza Kaczorka opracowali:

- *prof. dr hab. inż. Mikołaj Busłowicz - kierownik Katedry Automatyki i Elektroniki Wydziału Elektrycznego Politechniki Białostockiej,*
- *prof. dr hab. inż. Edward Jezierski z Instytutu Automatyki Politechniki Łódzkiej,*
- *prof. dr hab. inż. czł. koresp. PAN Marian Kaźmierkowski z Instytutu Sterowania i Elektroniki Przemysłowej Politechniki Warszawskiej.*

Po zapoznaniu się z opiniami recenzentów i uchwałami Senatów Politechnik: Białostockiej, Łódzkiej i Warszawskiej oraz po wysłuchaniu wypowiedzi członków Senatu, w dniu 17 listopada 2011 r. Senat Politechniki Rzeszowskiej podjął

uchwałę o nadaniu tytułu doktora honoris causa Politechniki Rzeszowskiej Panu prof. dr. hab. inż. Tadeuszowi Kaczorkowi.

Następnie promotor doktoratu honoris causa prof. dr hab. inż. Jacek Kluska wygłosił laudację, po czym JM Rektor Andrzej Sobkowiak wręczył prof. T. Kaczorkowi zasłużony dyplom.

Na zakończenie uroczystości wszyscy zebrani mieli przyjemność wysłuchać wykładu prof. Tadeusza Kaczorka pt. „Czy kariera akademicka jest atrakcyjna”. Ze względu na omówione w wykładzie niezwykle interesujące wnioski, prezentujemy go na dalszych stronach GP.

Uroczystość zaszczytliwi swoją obecnością m.in.: posłowie na Sejm - Tomasz Kulesza, Andrzej Szlachta i Piotr Tomasiński, wojewoda Małgorzata Chomysz-Śmigielka oraz rektorzy i profesorowie z zaprzyjaźnionych uczelni, a wśród nich: prof. Maria Nowicka-Skowron - rektor Politechniki Częstochowskiej, prof. Regina Renz - rektor Uniwersytetu Humanistyczno-Przyrodniczego w Kielcach, prof. Stanisław Adamczak - rektor Politechniki Świętokrzyskiej, prof. Stanisław Uliasz - rektor Uniwersytetu Rzeszowskiego, prof. Tomasz Szmuc - prorektor AGH w Krakowie, prof. Andrzej Seweryn - prorektor Politechniki Białostockiej,

Pan Profesor w otoczeniu rodziny.

Fot. Z. Świder

prof. Jerzy Lipski - prorektor Politechniki Lubelskiej, prof. Stanisław Kochowski - prorektor Politechniki Śląskiej, prof. Tadeusz Kulik - prorektor Politechniki Warszawskiej, ks. prof. Stanisław Zięba - prorektor Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, prof. Józef Lisowski z Akademii Morskiej w Gdyni, recenzent wniosku prof. Mikołaj Busłowicz z Politechniki Białostockiej, doktorzy honoris causa Politechniki Rzeszowskiej - prof. Zbigniew Florjańczyk i prof. Eugeniusz Świtoński, prof. Elżbieta Szychta - dziekan Wydziału Transportu i Elektrotechniki Politechniki Radomskiej, prof.

Stefan Domek - dziekan Wydziału Informatyki Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, prof. Mirosław Świercz - dziekan Wydziału Elektrycznego Politechniki Białostockiej, prof. Konrad Skowronek - dziekan Wydziału Elektrycznego Politechniki Poznańskiej, prof. Andrzej Rusek - dziekan Wydziału Elektrycznego Politechniki Częstochowskiej, prof. Ryszard Szczepanik - dyrektor Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych w Warszawie, prof. Jerzy Barglik - prezes STP, prof. Wojciech Mitkowski - członek Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, prof.

Antoni Rogalski z Wojskowej Akademii Technicznej.

W uroczystości wzięli także udział przedstawiciele regionalnych służb mundurowych, członkowie Fundacji Rozwoju Politechniki Rzeszowskiej, pracownicy i studenci naszej uczelni. Po części oficjalnej odbyło się spotkanie okolicznościowe, w czasie którego „Doktor Zasłużonej Sprawy” przyjął wiele życzeń i gratulacji, uzupełnianych naręczami kwiatów.

Marta Olejnik

Laudacja prof. Jacka Kluski - promotora doktoratu honoris causa profesora Tadeusza Kaczorka

Wasza Magnificencjo Rektorze,
Wysoki Senacie,
Dostojny Profesorze,
Szanowne Panie,
Szanowni Panowie!

Dostałem wielkiego zaszczytu przygotowania laudacji dla wybitnego uczonego, Profesora Tadeusza Kaczorka, w związku z nadaniem Mu godności doktora honoris causa Politechniki Rzeszowskiej. Dzisiejsza uroczystość stanowi dowód uznania naszego środowiska akademickiego dla wielkich osiągnięć Dostojnego Profesora.

Pełen podziwu dla dokonań naukowych i zasług doktora honorowego, z głębokim wzruszeniem pragnę przedstawić sylwetkę prof. zw. dr. hab. inż. Tadeusza Kaczorka. Jestem dumny z tego, że wnioskodawcą nadania Panu Profesorowi najwyższej godności akademickiej jest Wydział Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Rzeszowskiej z ponad 45-letnią tradycją, którego byłem prodziekanem przez 2 kadencje.

Profesor Tadeusz Kaczorek urodził się w Elżbiecinie w powiecie ciechanowskim 27 kwietnia 1932 r. Jest absolwentem Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej, z którą jest związany od ponad 50 lat. W 1954 roku na tej uczelni rozpoczął pracę naukową, będąc jeszcze studentem. Przeszedł kolejno przez wszystkie stopnie naukowe i awanse

akademickie. W 1962 roku obronił pracę doktorską, dwa lata później otrzymał stopień naukowy doktora habilitowanego, w 1971 r. - tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego, a w 1974 r. - profesora zwyczajnego.

Pracując na Politechnice Warszawskiej, Profesor Tadeusz Kaczorek pełnił wiele ważnych funkcji i zajmował wysokie stanowiska kierownicze. Zorganizował Katedrę Podstaw Elektroniki i Automatyki na Wydziale Elektrycznym, którą kierował w latach 1965-1970. W latach 1968-1970 był dziekanem Wydziału Elektrycznego. W 1970 roku był organizatorem i został pierwszym dyrektorem Instytutu Sterowania i Elektroniki Przemysłowej - funkcję tę pełnił do 1981 r. W kadencji 1970-1973 jako prorektor ds. nauki Politechniki Warszawskiej organizował między innymi studia według programów indywidualnych oraz studia inżynierskie przemienne.

Działalność naukowa Profesora Tadeusza Kaczorka koncentruje się wokół zagadnień automatyki i elektrotechniki, zwłaszcza teorii sterowania, teorii systemów dynamicznych oraz analizy i syntezy wielowymiarowych układów dynamicznych. Znamienne jest to, że wszystkie prace Profesora opierają się na rzetelnych metodach matematycznych.

W zakresie liniowej teorii sterowania i systemów Profesor jest bez wąt-

pienia największym polskim autorytetem, jak również jednym z największych światowych autorytetów, niezależnie od autorstwa wielu prac wykraczających poza teorię liniową. Wielu studentów, doktorantów i młodych pracowników nauki wychowało się na podręcznikach i monografiach Profesora Tadeusza Kaczorka, które stanowią fundament naukowy. Sam nie rozstaje się z dziełami Profesora i wykorzystuje Jego lematy dotyczące macierzy, nawet w pracach z pogranicza automatyki i informatyki. Należy zatem wspomnieć takie pozycje, jak: *Synteza liniowych układów stacjonarnych metodą przestrzeni stanów* (PWN, Warszawa 1975), *Teoria układów regulacji automatycznej* (WNT, Warszawa 1977), *Teoria sterowania* - dzieło wydane w dwóch tomach (PWN, Warszawa 1977 i 1981), *Macierze w automatyce i elektrotechnice* (WNT, Warszawa 1984) oraz *Podstawy teorii sterowania* (WNT, Warszawa 2004).

Profesor Tadeusz Kaczorek jest jednym z nielicznych polskich autorów monografii, których opracowania zostały zaakceptowane przez środowiska naukowe na całym świecie. W latach 80. Profesor zapoczątkował badania naukowe z zakresu układów dwuwymiarowych (2D), uzyskując wiele oryginalnych i nowatorskich wyników. Napisał monografię *Two-Dimensional Linear Systems*, wydaną przez Springer-Verlag

w 1985 r., która jest często cytowana w artykułach naukowych publikowanych w czasopismach z Listy Filadelfijskiej. Praca ta ugruntowała wysoką międzynarodową pozycję naukową autora i Profesor otrzymał za nią indywidualną Nagrodę Państwową w 1986 r. Do dzieł, które wywarły znaczny wpływ na kierunki badań w dziedzinie teorii sterowania na świecie należy również dwutomowa monografia *Linear Control Systems*, wydana w latach 1992-1993 przez Research Study Press and Wiley. Profesor Kaczorek był również współautorem i redaktorem opublikowanego w Stanach Zjednoczonych Ameryki przez CSR Press i IEEE Press *Comprehensive Dictionary of Electrical Engineering*.

W następnych latach Profesor zajmował się układami dynamicznymi o wielu zmiennych niezależnych (nD), układami osobliwymi, biliniowymi oraz ciągi-dyskretnymi. Do ważnych osiągnięć Profesora Tadeusza Kaczorka należy pierwsza na świecie monografia *Dodatnie układy jedno- i dwuwymiarowe* (Oficina Wydawnicza PW, Warszawa 2000). Została ona istotnie rozszerzona i pod tytułem *Positive 1D and 2D Systems* wydana przez Springer-Verlag (London 2002). Monografia ta zapoczątkowała zupełnie nowy kierunek badań naukowych z zakresu dodatnich układów dynamicznych. Profesor otrzymał za nią w 2003 r. prestiżową indywidualną Nagrodę Ministra.

Profesor Tadeusz Kaczorek jest pionierem badań w dziedzinie dyskretnych układów dynamicznych o wielu zmiennych niezależnych, układów osobliwych (singularnych) oraz dodatnich układów dynamicznych (z czasem ciągłym i dyskretnym). Opierając się na metodach algebry liniowej i analizy funkcjonalnej, uzyskał wiele ważnych rezultatów dotyczących sterowalności, obserwowalności, stabilizowalności, sterowania minimalno-energetycznego oraz projektowania obserwatorów stanu dla wspomnianych klas układów. Monografie przedstawiające jednolite, oryginalne ujęcie problematyki dyskretnych układów dynamicznych oraz układów dodatnich zostały opublikowane przez

Springer-Verlag. Zyskały one rozgłos i stanowią istotny wkład Profesora Tadeusza Kaczorka do nauki światowej.

Profesor w swoich badaniach naukowych z zakresu teorii układów dynamicznych szeroko wykorzystuje zaawansowane metody macierzowe, w tym macierze wielowymiarowe, wielomianowe i wymierne. Problematyce tej jest poświęcona między innymi Jego monografia *Polynomial and Rational Matrices, Applications in Dynamical Systems The-*

Laudację wygłosił prof. J. Kluska.

Fot. M. Misiakiewicz

ory, wydana przez Springer-Verlag (London 2007).

W ostatnim czasie Profesor Tadeusz Kaczorek rozwinął teorię układów dodatnich ułamkowego rzędu, proponując zupełnie nowe podejście, które umożliwia modelowanie procesów dynamicznych znacznie ogólniejsze niż dotychczas, przy jednoczesnym zachowaniu odpowiedniego rygoru matematycznego, charakterystycznego zresztą dla wszystkich Jego prac. Nie jest to typowe zastosowanie rachunku różniczkowego i całkowego do opisu dynamiki. Profesor zaproponował rachunek oparty na pojęciu różniczko-całki ułamkowego rzędu i pokazał możliwości jego zastosowania. Rozwiązał wiele trudnych problemów z zakresu nowych metod analizy i syntezy układów dodatnich ułamkowego rzędu, publikując kilkanaście oryginalnych

artykułów w renomowanych czasopiśmie o zasięgu światowym. Badania zapoczątkowane przez polskiego uczonego spotkały się z dużym zainteresowaniem na światowym kongresie zastosowań matematyki, stanowiąc inspirację nie tylko dla automatyków i elektrotechników.

Zwieńczeniem działalności Profesora Tadeusza Kaczorka związanej z teorią systemów ułamkowych jest monografia *Selected Problems of Fractional Systems Theory*, wydana przez Springer-Verlag w 2011 r., która jednocześnie świadczy o nieustannej aktywności autora w rozwoju nauki na poziomie światowym.

O ponadpięćdziesięcioletnim dorobku naukowym wybitnego uczonego - Profesora Tadeusza Kaczorka można powiedzieć, że jest gigantyczny i zadziwiający w sensie jakościowym oraz ilościowym. Obejmuje ponad 950 artykułów w czasopismach międzynarodowych i krajowych oraz materiałach konferencyjnych, w tym ok. 300 w języku angielskim w najpoważniejszych czasopismach zagranicznych, przy czym ponad 180 z nich stanowią artykuły w czasopismach z Listy Filadelfijskiej: IEEE Transactions on Automatic Control, Multidimensional Systems and Signal Processing, International Journal of Control, Systems Science, Canadian Electrical Engineering

Journal i wielu innych. Profesor Tadeusz Kaczorek wydał 24 podręczniki i monografie, w tym 6 w języku angielskim w najbardziej prestiżowych wydawnictwach, pomijając mnóstwo recenzji rozpraw profesorskich, habilitacyjnych i doktorskich. Jego prace, zwłaszcza poświęcone singularnym układom wielowymiarowym, liczą po kilkaset cytowań w literaturze zagranicznej. Stanowią one inspirację do podejmowania nowych kierunków badań naukowych w krajowych i zagranicznych ośrodkach naukowych.

Profesor Tadeusz Kaczorek jest twórcą uznanej na świecie szkoły naukowej, z której wyszło 69 wypromowanych przez Niego doktorów, przy czym ponad 20 z nich zajmuje dziś stanowiska profesorskie w Polsce, USA, Wielkiej Brytanii i Japonii. Profesor ma wielkie dokona-

nia w propagowaniu nauki oraz w działalności dydaktycznej. Znamienny jest Jego wkład w kształcenie młodych, utalentowanych kadr naukowych. Profesor traktuje talent jako bogactwo narodowe i uważa za swój moralny obowiązek angażowanie się w kształcenie osób szczególnie uzdolnionych. Obecnie opiekuje się 14 doktorantami i aktywnie uczestniczy w corocznych Międzynarodowych Warsztatach Doktoranckich wydziałów elektrycznych, automatyki i informatyki OWD w Wiśle, przewodząc grupie ekspertów.

profesora zapraszanego lub w celu prowadzenia badań. W latach 1988-1991 był dyrektorem Stacji Naukowej Polskiej Akademii Nauk w Rzymie, gdzie aktywnie promował polską naukę i kulturę. Jest także członkiem honorowym Węgierskiej Akademii Nauk.

Wielki autorytet i uczciwość naukowa Profesora Tadeusza Kaczorka zostały docenione przez powierzenie Mu w drodze wyboru najwyższych godności akademickich: w 1986 r. został wybrany na członka korespondenta Polskiej Akademii Nauk, a od 1998 r. jest jej

dań Naukowych oraz Fundacji na rzecz Nauki Polskiej. Profesor był i jest powoływany do różnych ciał opiniotwórczych przy prezydencie i premierze RP.

Długa jest lista funkcji i zaszczytów, których dostąpił Profesor Tadeusz Kaczorek, pochodzących z wyboru środowisk naukowych w kraju. Profesor był i jest wybierany do komitetów redakcyjnych renomowanych czasopism naukowych zagranicznych i krajowych. Za osiągnięcia naukowo-dydaktyczne otrzymał wiele prestiżowych nagród, w tym Nagrodę Państwową, 14 indywidualnych Nagród Ministra, Nagrodę Wydziału IV Polskiej Akademii Nauk oraz kilkakrotnie Nagrodę Rektora Politechniki Warszawskiej i Rektora Politechniki Białostockiej. Profesor został również uhonorowany Krzyżem Oficerskim i Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz resortowym Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

Osiem uczelni przyznało Profesorowi Tadeuszowi Kaczorkowi doktorat honoris causa: Uniwersytet Zielonogórski (2002) oraz Politechniki: Warszawska (2004), Lubelska (2004), Szczecińska (2004), Białostocka (2008), Łódzka (2008), Opolska (2009) i Poznańska (2011).

Profesor Tadeusz Kaczorek jest doskonale znany na Politechnice Rzeszowskiej, zwłaszcza w środowisku elektrotechników, automatyków, mechaników i informatyków, między innymi dzięki temu, że wygłasza inspirujące seminaria, kierowane głównie do elektryków i automatyków, wspiera bardzo aktywnie działający w naszym środowisku Rzeszowski Oddział Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej oraz wykazuje życzliwość dla rozwoju jednostek naszej uczelni, zwłaszcza Wydziału Elektrotechniki i Informatyki.

Przedstawiając w wielkim skrócie dokonania Profesora Tadeusza Kaczorka, wyrażam głębokie przekonanie, że Politechnika Rzeszowska nadaje godność doktora honoris causa wybitnemu polskiemu uczonemu o światowym autorytecie, twórcy promieniującej na cały świat szkoły naukowej, wychowawcy wielu pokoleń inżynierów elektryków i automatyków, osobie o ogromnej uczciwości naukowej i życzliwości, a ponadto przyjacielowi Politechniki Rzeszowskiej.

Fragmenty opinii recenzentów wniosku

Pana prof. Mikołaja Busłowicza z Politechniki Białostockiej:

„Profesor Tadeusz Kaczorek zainicjował nowe kierunki badań dotyczących dodatnich układów jedno- i dwuwymiarowych, standardowych i singularnych, układów antycypacyjnych oraz dodatnich układów niecałkowitego rzędu, jedno- i dwuwymiarowych, standardowych i singularnych. Jego prace wytyczały i wytyczają kierunki nowych badań naukowych, prowadzonych w wielu ośrodkach naukowych w kraju i za granicą. Były i są inspiracją do dalszych badań. Podręczniki Profesora z teorii sterowania i systemów były kilkakrotnie wznawiane. Kształcił się na nich kolejne pokolenie inżynierów i magistrów inżynierów elektryków oraz automatyków”.

Pana prof. Edwarda Jezierskiego z Politechniki Łódzkiej:

„Profesor Tadeusz Kaczorek posiada niezwykłą zdolność do klarownego formułowania problemów, przedstawiania zwartych, rygorystycznych dowodów oraz wskazywania dalszych kierunków badawczych. Jego wykłady i inne wystąpienia przykuwają uwagę słuchaczy, bez względu na to czy są nimi studenci, doktoranci, czy też znakomici naukowcy światowej klasy.”

Pana prof. Mariana Kaźmierkowskiego z Politechniki Warszawskiej:

„Osobną płaszczyzną szerokiej działalności Profesora jest Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów. Wybrany po raz pierwszy w 1996 r. pozostaje nieprzerwanie jej aktywnym członkiem, a obecnie (od roku 2006) jest już drugą kadencją jej przewodniczącym. Nie ma przesady w stwierdzeniu prof. Ryszarda Tadeusiewicza, który w jednej z opinii pisze, że Profesor Kaczorek jest ogólnie znany i ceniony jako **sumienie nauki polskiej!**”

Profesor Tadeusz Kaczorek cieszy się międzynarodowym uznaniem. Świadczą o tym liczne zaproszenia do uczestnictwa w pracach komitetów programowych renomowanych kongresów i konferencji międzynarodowych (około 30) i czasopism zagranicznych (ponad 10). Był również organizatorem i przewodniczącym ponad 60 sesji naukowych światowych kongresów i konferencji. Kilkadziesiąt razy wyjeżdżał do renomowanych uniwersytetów Japonii, USA, Kanady, Indii, Australii, Anglii, Francji, Włoch, Norwegii, Niemiec, Szwajcarii, Finlandii i Grecji, w celu wygłoszenia wykładów i seminariów w charakterze

członkiem rzeczywistym. Uczestniczy w pracach dwóch Komitetów Polskiej Akademii Nauk: Elektrotechniki oraz Automatyki i Robotyki, a ponadto jest bardzo aktywnym członkiem Komisji Etyki Polskiej Akademii Nauk. Od roku 1999 jest członkiem zwyczajnym Akademii Inżynierskiej w Polsce. Nieprzerwanie od 1996 r. jest członkiem Centralnej Komisji do spraw Stopni i Tytułów. W latach 2003-2007 był wiceprzewodniczącym, a od 2007 r. do chwili obecnej jest przewodniczącym tej Komisji. Pełniąc tę funkcję, Profesor skutecznie dba o poziom naukowy i etyczny krajowej kadry naukowej. Był członkiem Komitetu Ba-

Czy kariera akademicka jest atrakcyjna?

Wykład profesora Tadeusza Kaczorka

Jego Magnificencjo,
Wysoki Senacie,
Dostojni Goście,
Szanowni Państwo!

Obecnie toczy się ożywiona dyskusja nad modelem kariery akademickiej. Chciałbym podzielić się z Państwem kilkoma uwagami na temat tego modelu. Wszyscy są na ogół zgodni, że do szkolnictwa wyższego i nauki powinni trafiać ludzie utalentowani, obdarzeni pasją badawczą i potrzebą dzielenia się wiedzą z innymi. Z punktu widzenia szkolnictwa wyższego i nauki kariera akademicka powinna być atrakcyjna. Czy tak jest obecnie?

Zacznijmy od przypomnienia faktów obrazujących stan aktualny w szkolnictwie wyższym i w nauce. W Polsce tytuł naukowy profesora otrzymuje rocznie ponad 500 osób i prawie tyle samo umiera. Około 30% ogólnej liczby osób na stanowiskach profesorów jest zatrudnionych na uniwersytetach, w tym tytuł naukowy profesora posiada nieco ponad 27%. W jednostkach naukowych i badawczo-rozwojowych zatrudnionych jest prawie 1 600 osób z tytułem profesora oraz prawie 1 400 ze stopniem doktora habilitowanego. W szkolnictwie wyższym i nauce jest zatrudnionych prawie 14 000 osób z tytułem profesora, a razem z osobami ze stopniem doktora łącznie około 26 000. Średni wiek osób uzyskujących obecnie tytuł profesora wynosi nieco ponad 55 lat: w naukach matematycznych jest to 51 lat, a w naukach technicznych 57. Średni wiek osób otrzymujących stopień doktora habilitowanego waha się w granicach od 44 lat w naukach matematycznych do prawie 52 lat w naukach technicznych. W Polsce rocznie ponad 1 100 osób otrzymuje stopień doktora habilitowanego oraz około 5 000 stopień doktora. Z danych tych wynika pilna potrzeba znacznego obniżenia wieku osób otrzymujących stopień doktora habilitowanego oraz tytuł naukowy profesora. Zdolny pracownik naukowy powinien otrzymywać stopień doktora przed 30. rokiem życia, stopień doktora habilitowanego około 35. roku życia, a stopień naukowy profesora w wieku 40-50 lat. Stanie się to możliwe, jeżeli do uczelni i instytutów badawczych będą przyjmowani ludzie wybitnie zdolni. Trzeba uczynić wszystko, aby kariera akademicka była atrakcyjna. Wymaga to przede wszystkim znacznego zwiększenia nakładów finansowych na szkolnictwo wyższe i naukę. Niestety, w Polsce są one kilkakrotnie mniejsze niż w przodujących krajach.

Wszyscy są na ogół zgodni w tym, że talent jest bogactwem narodowym i nie wolno go marnować. Niech mi będzie wolno przytoczyć w tym miejscu znane słowa angielskiego filozofa i ekonomisty J. Bendhama: „Dokonać z łatwością czegoś, co jest trudne dla innych to talent; móc uczynić coś, co dla talentu jest niemożliwe - geniusz”. Zdolnością nazywa się właściwość, która decyduje o różnicach między osiągnięciami ludzi w działaniach. A.Z. Pietrasiński definiuje zdolności następująco: „Zdolnościami nazywamy takie różnice indywidualne,

które sprawiają, że przy jednakowej motywacji i uprzednim przygotowaniu poszczególni ludzie osiągają w porównywalnych warunkach zewnętrznych niejednakowe rezultaty w uczeniu się i działaniu”. Wyróżnia się dwa rodzaje zdolności: naturalne i rzeczywiste. Zdolności naturalne są zdeterminowane głównie czynnikami natury genetycznej, zdolności rzeczywiste są wynikiem uczenia się, ale powstają na podłożu zdolności naturalnych. Talent jest najwyższą formą zdolności. Ludzie utalentowani stanowią zaledwie 2-3% całej populacji, a wybitnie utalentowani tylko niecały promil populacji, ale ten promil decyduje o rozwoju cywilizacyjnym świata. Pojawia się ważne pytanie, jak rozwijać talent i jak kształcić młodzież wybitnie utalentowaną. Zamieszczona tabela przedstawia, jak w czasie powinno przebiegać kształcenie i wychowanie wybitnie zdolnego ucznia - studenta - naukowca.

Fot. Z. Świder

Jednym z podstawowych warunków zapewnienia uczniom i studentom szans rozwoju osobowości i uzdolnień jest indywidualizacja kształcenia. Uczenie się i nauczanie powinny być dostosowane do indywidualnych cech i możliwości ucznia - studenta. Należy stworzyć odpowiedni system strukturalny kształcenia osób wybitnie zdolnych od najmłodszych lat, obejmujący szkołę podstawową, średnią, studia wyższe i studia doktoranckie. Należy opracować i wdrożyć system, który zapewniałby koordynację działań merytorycznych

i organizacyjnych kształcenia jednostek wybitnie utalentowanych. Powinny powstać elitarne szkoły, których podstawowym zadaniem będzie kształcenie młodzieży wybitnie uzdolnionej. W wyższych uczelniach należy tworzyć centra edukacyjne, które koordynowałyby całokształt spraw merytorycznych i organizacyjnych związanych z kształceniem jednostek wybitnie uzdolnionych.

sko adiunkta przedstawia projekt badawczy, a zatrudniająca go uczelnia powinna stworzyć odpowiednie warunki do jego realizacji. Pomyślna realizacja tego projektu oceniona przez zewnętrznych ekspertów stanowi podstawę do ubiegania się w drodze konkursu o kontrakt na okres 5 lat na stanowisko profesora nadzwyczajnego (docenta), dające uprawnienia promotorskie. Pomyślna ocena działalności naukowej, dydak-

Przebieg kształcenia wybitnie zdolnego ucznia - studenta - naukowca

Wiek początkowy [lata]	Etap	Stanowisko	Czas trwania [lata]	Wiek po zakończeniu [lata]
6	szkoła podstawowa i średnia	uczeń	12	18
18	studia wyższe	student	4 (5)	22 (23)
22 (23)	studia doktoranckie, przygotowanie rozprawy - dr	doktorant	3 (4-5)	25 (27-28)
25 (27-28)	staż naukowy: krajowy lub zagraniczny	stażysta	2	27 (29-30)
27 (29-30)	własny projekt badawczy, habilitacja - dr habilitowany	adiunkt	3 (4-5)	30 (31-33)
30 (31-33)	kierowanie pracą badawczą, promowanie doktorów	docent, prof. nadzw.	5 (6-7)	35 (36-40)

Uważam, że Politechnika Rzeszowska jest predysponowana do kształcenia osób wybitnie utalentowanych w obszarze nauk technicznych. Nie ma finansowego i merytorycznego uzasadnienia do prowadzenia odrębnych studiów dla wybitnie zdolnej młodzieży na każdym kierunku (wydziale). Proponuję, aby wybrać z poszczególnych wydziałów studentów wybitnie utalentowanych i dla nich już od pierwszego roku studiów prowadzić odrębne wykłady - na znacznie wyższym poziomie - z matematyki, fizyki, informatyki itp. Po pierwszych dwóch lub trzech latach studiów należy tych studentów skierować zgodnie z ich zainteresowaniami na poszczególne wydziały (kierunki), celem kontynuowania nauki według indywidualnych planów i programów studiów pod opieką odpowiednio dobranych nauczycieli akademickich. Rola tych opiekunów jest bardzo ważna. Powinni to być nauczyciele akademicy na wysokim poziomie naukowym, którzy potrafią przekazać nie tylko wiedzę, ale i pasję badawczą oraz ukształtować właściwą sylwetkę rzetelnego, etycznego naukowca i prawnego człowieka.

Podstawową drogą uzyskiwania stopnia doktora powinny być studia doktoranckie. Mogą je podjąć wybitnie zdolni już po czwartym roku studiów magisterskich, łącząc uzyskanie tytułu magistra z pierwszym rokiem studiów doktoranckich. Czas trwania studiów doktoranckich dla wybitnie zdolnych powinien wynosić trzy lata, z możliwością przedłużenia o rok. Osoby pragnące poświęcić się pracy na uczelni powinny odbyć dwuletni staż podoktorski w innej placówce w kraju lub za granicą. Doktor po odbyciu stażu może się ubiegać (w drodze konkursu) o stanowisko adiunkta na czas określony (od 3 do 5 lat), przy czym pożądane jest, aby była to inna uczelnia niż ta, która nadała mu stopień doktora. Kandydat na stanowi-

tecznej i kształcenia młodej kadry może w drodze konkursu prowadzić do awansu na stanowisko profesora nadzwyczajnego w tej samej lub innej uczelni. Awans na stanowisko profesora zwyczajnego podlega zasadom konkursu i może nastąpić w tej samej lub innej uczelni. Profesor zwyczajny jest zatrudniany na czas nieokreślony. Wprowadzenie w życie tego modelu kariery akademickiej powinno doprowadzić do podniesienia kwalifikacji i odmłodzenia kadry pracowników naukowych wyższych uczelni i instytutów badawczych.

Chciałbym zwrócić Państwa uwagę na poważny wpływ radia, telewizji i prasy na propagowanie atrakcyjności modelu kariery akademickiej. Zbyt często w mediach i prasie mówi się o zjawiskach negatywnych społecznie, rozbojach, gwałtach, gorszących sporach politycznych, a pomija się milczeniem zjawiska społecznie pozytywne. Mało miejsca poświęca się sukcesom naukowców, na przykład lekarzy, matematyków, ich wysokiej pozycji międzynarodowej. Wielkim wydarzeniem jest to, że piłkarz strzelił gola. W prasie, radiu i telewizji nie zauważa się natomiast, że wybitny polski matematyk otrzymał Nagrodę Piltza uważaną za Nagrodę Nobla w matematyce. Twierdzę, że prasa, radio i telewizja mogą odegrać ważną rolę w propagowaniu atrakcyjności modelu kariery akademickiej. Należy stawiać młodzieży wzór wybitnego naukowca, który zrobił karierę w nauce, jako godny naśladowania.

Kończąc, chciałbym się zwrócić z apelem do środowiska akademickiego, a szczególnie do polityków, aby zrobili wszystko, by kariera akademicka stała się atrakcyjna, aby do szkolnictwa wyższego i nauki trafiali ludzie wybitnie zdolni, obdarzeni pasją badawczą i potrzebą przekazywania wiedzy - aby swoim przykładem zachęcali do pójsia ich śladami.

WYBORY WŁADZ UCZELNI - 2012

WYBÓR REKTORA DOKONANY

Luty 2012 roku był miesiącem obfitującym w wiele wydarzeń przewidzianych harmonogramem wyborów władz akademickich w Politechnice Rzeszowskiej na kadencję 2012-2016. Wyłoniono kandydatów na funkcję rektora i w dniu 8 lutego br. ogłoszono ich listę. Spośród zgłoszonych osób zgodę na kandydowanie wyrazili: dr hab. inż. Grzegorz Budzik, prof. PRz, prof. dr hab. inż. Marek Orkisz i prof. dr hab. inż. Leonard Ziemiański.

Na zebraniu, które odbyło się 16 lutego br., Uczelniane Kolegium Elektorów wybrało prezydium i Komisję Skrutacyj-

ną. Przewodniczącym UKE został dr hab. inż. Jarosław Sęp, prof. PRz, zastępcą dr hab. inż. Piotr Strzelczyk, prof. PRz, sekretarzem natomiast dr inż. Anna Kuźniar. Kolegium wybrało także Komisję Skrutacyjną w składzie: dr inż. Aleksander Starakiewicz (przewodniczący), dr inż. Jan Rodziński i Krzysztof Dzikowski (członkowie).

W dniu 24 lutego 2012 r. odbyło się spotkanie społeczności akademickiej z kandydatami na funkcję rektora, a w dniu 1 marca 2012 r. Uczelniane Kolegium Elektorów dokonało wyboru rektora kadencji 2012-2016. W zebraniu

wyborczym wzięło udział 99 spośród 100 elektorów, wszystkie głosy były ważne.

Na funkcję rektora został wybrany prof. dr hab. inż. Marek Orkisz, uzyskując 58 głosów, prof. dr hab. inż. Leonard Ziemiański otrzymał 25 głosów, dr hab. inż. Grzegorz Budzik, prof. PRz otrzymał 10 głosów. Sześciu elektorów nie udzieliło poparcia żadnemu kandydatowi.

W dniu 29 marca 2012 r., zgodnie z harmonogramem, Uczelniane Kolegium Elektorów wybrało trzech prorektorów kolejnej kadencji.

Marta Olejnik

Profesor Marek ORKISZ rektorem w kadencji 2012-2016

Rektor elekt prof. dr hab. inż. Marek Orkisz (ur. 4 sierpnia 1956 r. w Jędrzejowie) jest absolwentem Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie. W tejże uczelni uzyskał w 1985 r. stopień doktora nauk technicznych, a w 1991 r. stopień naukowy doktora habilitowanego. W styczniu 1999 r. prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał Mu tytuł naukowy profesora nauk technicznych. Profesor M. Orkisz zajmuje się teorią i konstrukcją silników lotniczych na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa PRz. W obecnej kadencji pełni funkcję prorektora ds. rozwoju w naszej uczelni. Prezentujemy Państwu sylwetkę rektora elekta, który z dniem 1 września 2012 r. przejmie ster rządów w Politechnice Rzeszowskiej.

Marta Olejnik

- **dziedzina:** nauki techniczne,
- **dyscyplina:** budowa i eksploatacja maszyn, mechanika, trans-

Fot. M. Misiakiewicz

port, **specjalności:** technika lotnicza, silniki lotnicze, transport lotniczy, konstrukcja samolotów i silników lotniczych, bezzałogowe aparaty latające,

- **studia i rozwój naukowy:** Wojskowa Akademia Techniczna (1981), dr - Wojskowa Akademia Techniczna (1985), dr hab. - Wojskowa Akademia Techniczna (1991), tytuł naukowy profesora (1999),
- **publikacje:** 130, książki: 6,
- **patenty:** 2,
- **liczba wypromowanych doktorów:** 6,
- **stanowiska:** prof. zwyczajny PRz, kierownik Katedry w Wyższej Szkole Oficerskiej Sił Powietrznych w Dęblinie (1989-2001), kierownik Katedry Samolotów i Silników Lotniczych Politechniki Rzeszowskiej (1996 - nadal), profesor w Instytucie Lotnictwa (1999-2001), specjalista wiodący ds. napędów w WSK „PZL Świdnik” (2009), prof. zwyczajny PRz

(od 2004), dziekan Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa PRz (2002-2005), prorektor ds. rozwoju PRz (od 2008),

- **wyróżnienia:** Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski (2011), Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski (1999), Złoty i Brązowy Krzyż Zasługi (1993, 1988), Medal Komisji Edukacji Narodowej (1997), złoty, srebrny i brązowy Medal za Zasługi dla Obronności Kraju (2000, 1992, 1987), srebrny i brązowy medal „Siły Zbrojne w Służbie Ojczyzny” (1990, 1985), laureat Turnieju Młodych Mistrzów Techniki (NOT) (1980), wyróżnienie głównego inspektora techniki WP (1981), Nagroda Rektora WAT (1979, 1980, 1991), Nagroda Rektora WSOSP (1988, 1991, 1997, 2001), Nagroda Rektora Politechniki Rzeszowskiej (I st. - 2000, II st. - 2003, 2009, 2010),
- **organizacje:** członek Sekcji Technicznych Środków Transportu Komitetu Transportu PAN (1996), członek Komisji Fizyki Stosowanej i Techniki przy Oddziale PAN w Lu-

blinie (2000), członek Sekcji Spalania Komitetu Termodynamiki i Spalania PAN (1999-2006), członek Polskiego Instytutu Spalania (1999), członek Polskiego Towarzystwa Wiroplątowego (1992), członek Polskiego Towarzystwa Naukowego Motoryzacji (2000), członek i wiceprzewodniczący Lubelskiej Komisji Polskiego Naukowo-Technicznego Towarzystwa Eksploatacyjnego (1992), członek Polskiego Towarzystwa Bezpieczeństwa i Niezawodności (1999), członek Polskiego Naukowego Towarzystwa Silników Spalinowych (2002), członek Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego i Nauki (1997-2004), wiceprzewodniczący Senatu Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych (1995-2004), przewodniczący i członek Rady Naukowej Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa Politechniki Rzeszowskiej (1996), wiceprzewodniczący i członek Rady Naukowej Instytutu Lotnictwa w Warszawie (1999 - nadal), członek Rady Naukowej Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych (2008), członek Rady Na-

ukowej Wojskowego Instytutu Technicznego Uzbrojenia (2008-2011), członek Rady Naukowej Leteckiej Fakulty Technicznej Univerzity v Košicach (2010 - nadal), przewodniczący Rady Partnerów Centrum Zaawansowanych Technologii „Aeronet - Dolina Lotnicza” (2004 - nadal), członek Rady Naukowej Śląskiego Centrum Naukowo-Technologicznego Przemysłu Lotniczego (2009 - nadal), członek Senatu Politechniki Rzeszowskiej (od 2002), członek Rady Nauki Ministra Nauki i Szkolnictwa Wojskowego i Zespołu Badań na rzecz Obronności i Bezpieczeństwa (2004-2010),

- **inne:** zarządzanie funduszami europejskimi, kontrola zarządcza, kierownik i (lub) realizator 21 projektów badawczych (własnych, promotor-skich, rozwojowych, Inicjatywy Technologicznej, 7. Programu Ramowego UE, funduszy strukturalnych),
- **hobby:** działka, motoryzacja, technika lotnicza, zegarki mechaniczne,
- **stan cywilny:** żonaty, dwóch synów.

(biogram autoryzowany)

POZNAJEMY PROREKTORÓW NA NOWĄ KADENCJĘ

Profesor Kazimierz BUCZEK - prorektor ds. rozwoju

Prof. dr hab. inż. Kazimierz Buczek (ur. 12 maja 1947 r. w Głowience k. Krosna) jest absolwentem Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Rzeszowie (studia inżynierskie) i Politechniki Warszawskiej (studia magisterskie). Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1978 r. w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, a stopień naukowy doktora habilitowanego w 1994 r. w Politechnice Lwowskiej. W lipcu 2008 r. prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał Mu tytuł naukowy profesora nauk technicznych. Profesor K. Buczek zajmuje się energoelektroniką na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PRz. W obecnej kadencji pełni funkcję dziekana.

Fot. M. Misiakiewicz

- **dziedzina:** nauki techniczne, **dyscyplina:** elektrotechnika, **specjalności:** energoelektronika, jakość energii elektrycznej, przekształtniki impulsowe, przyrządy półprzewodnikowe mocy,
- **studia i rozwój naukowy:** inż. - Wyższa Szkoła Inżynierska (1970), mgr inż. - Politechnika Warszawska (1974), dr - Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie (1978), dr hab. - Politechnika Lwowska (1994), tytuł naukowy profesora (2008),
- **publikacje:** > 150, monografie: 3,
- **patenty:** 13,
- **liczba wypromowanych doktorów:** 3, **liczba wypromowanych inżynierów i magistrów inżynierów:** > 200,

- **stanowiska:** prof. zwyczajny PRz, kierownik Katedry Energoelektroniki i Elektroenergetyki PRz (od 1995), prodziekan ds. nauczania Wydziału Elektrycznego PRz (1980-1983, 1990-1996), dziekan Wydziału Elektrycznego PRz (1996-2002, 2005-2012),
- **wyróżnienia:** Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski - 2011, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski - 1999; Złoty (1994) i Srebrny (1986) Krzyż Zasługi, Medal im. prof. Janusza Groszkowskiego (2006), Medal im. Profesora Pożaryskiego (2002), Medal Komisji Edukacji Narodowej (1996), Złota Odznaka Polskiego Towarzystwa Elektroelektroniki Teoretycznej i Stosowanej (2005), Nagroda Ministra Edukacji Narodowej III stopnia za osiągnięcia dydaktyczne (1975), Złota (1989) i Srebrna (1981) Odznaka Stowarzyszenia Elektryków Polskich, odznaka „Zasłużony dla Województwa Rze-

szowskiego” (1988), medal „Zasłużonym dla Politechniki Rzeszowskiej” (1995), kilkanaście indywidualnych i zespołowych Nagród Rektora Politechniki Rzeszowskiej (różnego stopnia) za osiągnięcia naukowe, naukowo-badawcze i dydaktyczne (1977-2010),

- **organizacje:** członek IEEE Power Electronic Society Membership (od 2009), członek Międzynarodowej Organizacji Naukowej Assciaton for the of Modelling and Simulation Techniques in Entreprises (AMSE) (od 2002), członek Komitetu Naukowego cyklicznej konferencji „Sterowanie w Energoelektronice i Napędzie Elektrycznym” (SENE) (od 2005), przewodniczący Zarządu Oddziału Rzeszowskiego Polskiego Towarzystwa Elektroelektroniki Teoretycznej i Stosowanej (PTETiS) (2002-2005), wiceprezes Zarządu Okręgu SEP w Rzeszowie (1988-1993, 2007-2013), członek Okręgowej Komisji

ds. Specjalizacji Zawodowej przy Zarządzie Okręgu Stowarzyszenia Elektryków Polskich w Rzeszowie (od 1984), członek Sekcji Energoelektroniki i Napędu Elektrycznego Komitetu Elektrotechniki Polskiej Akademii Nauk (PAN) (od 2002),

- **inne:** kierownik i (lub) realizator 39 twórczych prac zawodowych, 8 projektów badawczych (własnych, promotorskich, rozwojowych), współorganizator akcji „Kariera Inżyniera”, posiada uprawnienia Stowarzyszenia Elektryków Polskich: rzeczoznawcy w zakresie energoelektroniki i elektrotermii oraz rzeczoznawcy i weryfikatora w zakresie sieci elektroenergetycznych,
- **hobby:** wypoczynek w górach, sympatyk sportu siatkarskiego i żużlowego,
- **stan cywilny:** żonaty, jeden syn.

(biogram autoryzowany)

Profesor Adam MARCINIEC - prorektor ds. kształcenia

Dr hab. inż. Adam Marciniak prof. PRz (ur. 19 lipca 1961 r. w Ropczycach) jest absolwentem Politechniki Rzeszowskiej. W tej uczelni uzyskał w 1993 r. stopień doktora nauk technicznych, a w 2003 r. stopień naukowy doktora habilitowanego. Prof. A. Marciniak zajmuje się teorią, konstrukcją i technologią przekładni zębatych na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa naszej uczelni.

- **dziedzina:** nauki techniczne, **dyscyplina:** budowa i eksploatacja maszyn, **specjalności:** konstrukcja i technologia przekładni zębatych,
- **studia i rozwój naukowy:** Politechnika Rzeszowska (1987), dr - Politechnika Rzeszowska (1993), dr hab. - Politechnika Rzeszowska (2003),
- **publikacje:** 89, książki: 1,
- **liczba wypromowanych doktorów:** 2,
- **stanowiska:** prof. nadzwyczajny PRz, pracownik Katedry Konstrukcji Maszyn, prodziekan ds. nauczania

Fot. M. Misiakiewicz

na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa Politechniki Rzeszowskiej (2002-2005), członek Senatu Politechniki Rzeszowskiej (2002-2008), członek Senackiej Komisji ds. Nauczania (2002-2005), członek

Senackiej Komisji ds. Współpracy z Zagranicą (2005-2008), przewodniczący Senackiej Komisji ds. Nauczania (2005 -2008),

- **wyróżnienia:** Srebrny Krzyż Zasługi (2005), Medal Komisji Edukacji Narodowej (2004), medal „Zasłużonym dla Politechniki Rzeszowskiej” (2006), Nagroda Rektora Politechniki Rzeszowskiej (1987, 1988, 1989, 1990, 1994, 1998, 2005, 2011),
- **organizacje:** członek Polskiej Komisji Akredytacyjnej (2008-2011 i 2012-2015), członek Zespołu ds. Kryteriów Oceny Jakości Kształcenia PKA (2008-2011), członek Sekcji Dynamiki Układów Komitetu Mechaniki PAN (2003-2011),
- **inne:** kierownik i (lub) realizator 16 projektów badawczych (własnych, promotorskich, rozwojowych, kluczowych),
- **hobby:** sport, muzyka, turystyka,
- **stan cywilny:** żonaty, córka.

(biogram autoryzowany)

Profesor Leonard Ziemiański

- prorektor ds. nauki

Prof. dr hab. inż. Leonard Ziemiański (ur. 11 listopada 1956 r. w Stalowej Woli) jest absolwentem Politechniki Rzeszowskiej (dyplom inżyniera) i Politechniki Krakowskiej (dyplom magistra). Stopnie naukowe uzyskał w Akademii Górniczo-Hutniczej: w 1985 r. stopień doktora nauk technicznych, a w 1998 r. stopień naukowy doktora habilitowanego. W grudniu 2004 r. prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał Mu tytuł naukowy profesora nauk technicznych. Profesor L. Ziemiański zajmuje się głównie zagadnieniami zastosowań mechaniki w budownictwie, metod komputerowych, a ostatnio zastosowaniem sztucznych sieci neuronowych. Pracuje na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska PRz, w obecnej kadencji pełni funkcję dziekana.

- **dziedzina:** nauki techniczne, **dyscyplina:** budownictwo, mechanika, **specjalności:** teoria konstrukcji, dynamika budowli, metody komputerowe, metody sztucznej inteligencji,
- **studia i rozwój naukowy:** inż. - Politechnika Rzeszowska (1975), mgr - Politechnika Krakowska (1977), dr - Akademia Górniczo-Hutnicza (1985), dr hab. - Akademia Górniczo-Hutnicza (1998), tytuł naukowy profesora (2004),
- **publikacje:** 178, monografie: 6,
- **liczba wypromowanych doktorów:** 5,
- **stanowiska:** prof. zwyczajny PRz, kierownik Katedry Mechaniki Kon-

Fot. M. Misiakiewicz

strukcji Politechniki Rzeszowskiej (1998 - nadal), prorektor ds. nauki PRz (1999-2005), dziekan Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska (2005-2012),

- **wyróżnienia:** Złoty Krzyż Zasługi (2010), Medal Komisji Edukacji Narodowej (2003), Srebrny Krzyż Zasługi (2001), medal „Zasłużonym dla Politechniki Rzeszowskiej” (1999), Nagroda Ministra Nauki, Techniki i Szkolnictwa Wyższego (indywidualna III stopnia - 1986), Nagroda Ministra Nauki, Techniki i Szkolnictwa Wyższego (zespołowa II stopnia - 1979), Nagrody Rektora Politechniki Rzeszowskiej (9), Nagrody Rektora Politechniki Krakowskiej (2),

- **organizacje:** członek Komisji Mechaniki Stosowanej Oddział PAN w Krakowie (od 2002), członek Sekcji Mechaniki Konstrukcji i Materiałów Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN (od 1998), członek Sekcji Metod Komputerowych w Mechanice Komitetu Mechaniki PAN (1998), członek Sekcji Optymalizacji i Sterowania Komitetu Mechaniki PAN (2004), członek Sekcji Dynamiki Układów Komitetu Mechaniki PAN (2004), przewodniczący i członek Rady Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Rzeszowskiej (1998), przewodniczący Rady Partnerów Centrum Zaawansowanych Technologii „Aeronet - Dolina Lotnicza” (do 2004), członek Senatu Politechniki Rzeszowskiej (od 1999), członek European Community on Computational Methods in Applied Sciences (od 1999), członek zarządu Polskiego Towarzystwa Metod Komputerowych Mechaniki (2005-2009),
- **inne:** kierownik i (lub) realizator 16 projektów badawczych (własnych, promotorskich, rozwojowych, 7. Programu Ramowego UE, COST, funduszy strukturalnych),
- **hobby:** sport, motoryzacja, literatura, podróże,
- **stan cywilny:** żonaty.

(biogram autoryzowany)

Ministerstwo informuje

200 mln zł na kierunki zamawiane w roku akademickim 2012/2013

Narodowe Centrum Badań i Rozwoju 8 marca 2012 r. ogłosiło IV edycję konkursu, który ma na celu zwiększenie liczby studentów na kierunkach technicznych, matematycznych i przyrodniczych, uznanych przez ekspertów jako strategiczne dla rozwoju polskiej gospo-

darki. Pula środków przeznaczonych na projekty wyłonione w tegorocznym konkursie to 200 mln zł. Konkurs, organizowany w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki, jest przeznaczony dla szkół wyższych posiadających uprawnienia do prowadzenia studiów I stopnia

na kierunkach zamawianych. Wnioski można składać do 13 kwietnia 2012 r.

Realizowany od 2008 r. program kierunków zamawianych to nie tylko dofinansowanie uczelni, ale także bezpośrednie wsparcie dla studentów. W ramach uatrakcyjniania kształcenia

pieniądze są przeznaczane m.in. na programy wyrównawcze adresowane do studentów I roku oraz na motywacyjne stypendia dla najlepszych, w wysokości nawet 1000 zł miesięcznie. Wyłonione w konkursie uczelnie otrzymają również dodatkowe środki na:

- unowocześnienie programów studiów,
- zajęcia dydaktyczne prowadzone przez wybitnych specjalistów,
- kursy i staże odbywane u potencjalnych pracodawców,

- wyjazdy studyjne do przedsiębiorstw oferujących zatrudnienie absolwentom,

- udział studentów w konferencjach naukowo-technicznych.

Lista kierunków zamawianych, obejmująca w ubiegłorocznych konkursach automatykę i robotykę, biotechnologię, budownictwo, chemię, energetykę, fizykę i fizykę techniczną, informatykę, inżynierię materiałową, inżynierię środowiska, matematykę, mechanikę i budowę maszyn, mechatronikę, ochronę środo-

wiska i wzornictwo, została poszerzona w tym roku o dwa specjalistyczne kierunki: inżynierię chemiczną oraz technologię chemiczną i procesową. Oprócz studiów na wymienionych kierunkach, absolwenci szkół średnich mogą wybierać także makrokierunki, kierunki unikatowe i studia międzykierunkowe z dziedziny nauk ścisłych.

Więcej informacji na temat konkursu można znaleźć na stronie Narodowego Centrum Badań i Rozwoju.

PERSONALIA

DOKTORATY

Mgr Artur Woźny, starszy wykładowca w Zakładzie Nauk Humanistycznych na Wydziale Zarządzania, uzyskał stopień naukowy doktora nauk humanistycznych z zakresu dyscypliny naukowej *historia*, nadany przez Radę Wydziału Nauk Historycznych i Społecznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie w dniu 9 stycznia 2012 r. Temat rozprawy doktorskiej: „*Na Posterunku*” - *konspiracyj-*

ne pismo rzeszowskich struktur Związku Walki Zbrojnej - Armii Krajowej 1941-1944. Promotor w przewodzie doktorskim: dr hab. Grzegorz Ostasz, Politechnika Rzeszowska. Recenzenci rozprawy doktorskiej: ks. prof. dr hab. Józef Mandziuk, Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego, Politechnika Rzeszowska i dr hab. Tomasz Balbus, Dolnośląska Szkoła Wyższa we Wrocławiu.

Mgr inż. Paweł Wojewoda, asystent w Zakładzie Pojazdów Samochodowych i Silników Spalinowych na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa, uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych z zakresu dyscypliny naukowej *budowa i eksploatacja maszyn*, nadany przez Radę Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa Politechniki Rzeszowskiej w dniu 11 stycznia 2012 r. Temat rozpra-

wy doktorskiej: *Metodyka doboru silnika spalinowego do wybranej konfiguracji napędu hybrydowego autobusu miejskiego*. Promotor w przewodzie doktorskim: prof. dr hab. inż. Kazimierz Lejda, Politechnika Rzeszowska. Recenzenci rozprawy doktorskiej: prof. dr hab. inż. Jerzy Merkisz, Politechnika Poznańska i dr hab. inż. Grzegorz Budzik, Politechnika Rzeszowska.

Mgr Monika Pasławska-Południak, wykładowca w Katedrze Matematyki na Wydziale Matematyki i Fizyki Stosowanej, uzyskała stopień naukowy doktora nauk matematycznych z zakresu dyscypliny naukowej *matematyka*, nadany przez Radę Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego w dniu 18 stycznia 2012 r. Temat rozprawy doktor-

skiej: *Zagadnienia aproksymacyjne nieliniowej filtracji z opóźnieniem*. Promotor w przewodzie doktorskim: dr hab. Krystyna Twardowska, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Recenzenci rozprawy doktorskiej: dr hab. Anna Karczewska, Uniwersytet Zielonogórski i prof. dr hab. Leszek Słomiński, Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Mgr inż. Jacek Zygmunt, specjalista w Katedrze Inżynierii Materiałowej i Technologii Budownictwa na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Środowiska, uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych z zakresu dyscypliny naukowej *budownictwo*, nadany przez Radę Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Rzeszowskiej w dniu 25 stycznia 2012 r. Temat

rozprawy doktorskiej: *Właściwości betonów z aktywowanym mechanicznie krzemionkowym popiołem lotnym*. Promotor w przewodzie doktorskim: prof. dr hab. inż. Grzegorz Prokopski, Politechnika Rzeszowska. Recenzenci rozprawy doktorskiej: dr hab. inż. Michał Glinicki, Instytut Podstawowych Problemów Techniki PAN w Warszawie i prof. dr hab. inż. Józef Jasiczak, Politechnika Poznańska.

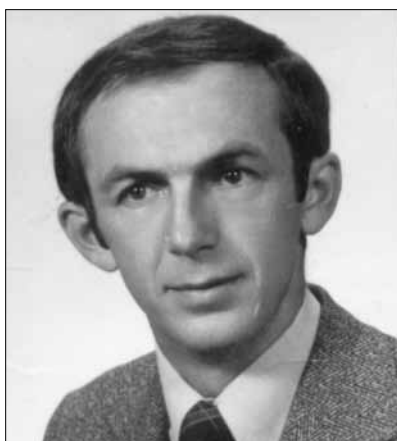
Mgr Tomasz Zając, asystent w Katedrze Matematyki na Wydziale Matematyki i Fizyki Stosowanej, uzyskał stopień naukowy doktora nauk matematycznych z zakresu dyscypliny naukowej *matematyka*, nadany przez Radę Wydziału Matematyki i Informatyki Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie w dniu 23 lutego 2012 r. Temat rozprawy doktorskiej: *Nieliniowe równanie całkowe Volterry-Stieltjesa i jego zastosowania*

w *teorii równań całkowych rzędu ułamkowego*. Promotor w przewodzie doktorskim: prof. dr hab. Józef Banaś, Politechnika Rzeszowska. Recenzenci rozprawy doktorskiej: prof. dr hab. Kazimierz Goebel, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, prof. dr hab. Henryk Hudzik, Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu i prof. dr hab. Grzegorz Lewicki, Uniwersytet Jagielloński w Krakowie.

Mgr inż. Małgorzata Walczak, specjalista w Katedrze Technologii i Materiałoznawstwa Chemicznego na Wydziale Chemicznym, uzyskała stopień naukowy doktora nauk chemicznych z zakresu dyscypliny naukowej *technologia chemiczna*, nadany przez Radę Wydziału Chemicznego Politechniki Rzeszowskiej w dniu 28 marca 2012 r. Temat rozprawy doktorskiej: *Hiperroz-*

gałzione polimery kwasu 4,4-bis(4-hydroksyfenylo)pentanowego. Promotor w przewodzie doktorskim: prof. dr hab. inż. Henryk Galina, Politechnika Rzeszowska. Recenzenci rozprawy doktorskiej: prof. dr hab. inż. Jacek Lubczak, Politechnika Rzeszowska i dr hab. inż. Paweł Parzuchowski, Politechnika Warszawska.

PROFESURY UCZELNIANE

JM Rektor powołał na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Rzeszowskiej:

- dr hab. inż. Stanisława Antasa w Katedrze Samolotów i Silników Lotniczych na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa na czas nieokreślony z dniem 1 lutego 2012 r.

Bronisław Świder

*Minuta ciszy po umarłych,
czasem do późnej nocy trwa.*
Wisława Szymborska

Pożegnaliśmy „rektora rektorów”

Z żalem i jednocześnie zaskoczeniem przyjęliśmy wiadomość o nagłej śmierci wieloletniego rektora naszej uczelni prof. zw. dr. inż. dr. h.c. Kazimierza E. Oczosia, którego wspomnienie zamieszczamy na dalszych stronach GP.

Tytan pracy. Do końca aktywny, z kolejną książką na ukończeniu, głową pełną planów, znany z profesjonalnego podejścia do trudnych problemów, zmarł nagle w swoim domu 7 marca 2012 r. Śmierć nigdy nie przychodzi w porę, ale ta wiadomość zaskoczyła niezmiernie.

Pożegnaliśmy Pana Profesora w sobotę 10 marca 2012 r. na rzeszowskim cmentarzu Pobitno, gdzie po mszy św. odprawionej w kaplicy cmentarnej spoczął w rodzinnym grobowcu obok swoich rodziców. Żegnały Go tłumy - nie tylko rzeszowian. Żegnali go m.in. liczni przyjaciele, studenci i pracownicy uczelni, przedstawiciele środowisk akademickich i naukowo-badawczych z całego kraju.

Żegnając Profesora, JM Rektor prof. Andrzej Sobkowiak powiedział m.in. „Jest to szczególnie trudne, gdy żegnamy osobę, która była symbolem Politechniki Rzeszowskiej. Pan Profesor Kazimierz Oczó związał się z naszą uczelnią 58 lat temu w 1954 r. i był nie tylko pracowni-

Pożegnaniu Profesora towarzyszyły m.in. poczty sztandarowe PRz i AZS-u.

Fot. M. Misiakiewicz

kiem o największym stażu, ale także najdłużej, bo 16 lat, urzędującym rektorem. Jest to niewątpliwie sukces w skali całej Polski. Pan Profesor do ostatnich chwil był niezwykle czynny zawodowo. Odszedł jako redaktor naczelny „Mechanika” - czasopisma o bardzo dużej renomie w środowisku naukowym. Wiemy, jak intensywnie publikował, a w ostatnim

czasie pracował nad przygotowaniem do druku w Wydawnictwie Naukowym PIW książki „Kształtowanie metali lekkich”. Kiedy ostatnio z Nim rozmawiałem, rozważał napisanie swoich wspomnień. Niestety, nie było mu dane zrealizować tego zamierzenia”.

„Przyszło nam pożegnać rektora rektorów” - powiedział wymownie Jego przyjaciel prof. Stanisław Adamczak, rektor Politechniki Świętokrzyskiej. Pożegnał Go także prof. Józef Gawlik, przewodniczący Komitetu Budowy Maszyn PAN, którego prof. K.E. Oczó był członkiem, a w swoim czasie przewodniczącym.

Podziękowanie za towarzyszenie w ostatniej drodze swego Ojca skierował do uczestników pogrzebu Jego syn Maciej. Przypominając życiową drogę Profesora, nie omieszkał przywołać w pamięci Jego rodziców, przywiązujących wielką wagę do wykształcenia syna - jedynaka w powojennej Polsce. Byli nimi: matka - łączniczka AK i ojciec Władysław, ps. „Orkan” - oficer AK, kawaler Orderu Virtuti Militari, adiutant inspektora rejonowego AK w Rzeszowie ppłk. Łukasza Cieplińskiego. To w hołdzie swemu ojcu, zmarłemu młodo po powrocie z sowieckiego łagru, prof. K.E.

Przyszło nam pożegnać rektora rektorów - powiedział, żegnając Profesora, prof. S. Adamczak - rektor Politechniki Świętokrzyskiej.

Fot. M. Misiakiewicz

Oczóś planował poświęcić książkę o historii swej rodziny. Nie zdążył.

Odejście Pana Profesora odbiło się szerokim echem nie tylko w Rzeszowie i nie tylko na łamach gazet. Na internetowym forum internauta napisał m.in.: „Profesor wykorzystał swój potencjał na coś, co trwale uwieczniło się w Rzeszo-

wie, a jest nią Politechnika - duma Rzeszowa. Był człowiekiem dobrym, życzliwym, chętnie włączającym się w pomoc tym, którzy jej potrzebowali”.

Wielce Szanowny Panie Profesorze, odszedł Pan, kiedy powołana przez Pana do życia „Gazeta Politechniki” osiągnęła swoją dojrzałość. Osiemnaście lat temu,

czyniąc mnie sekretarzem redakcji, powierzył mi Pan jej redagowanie. Zawsze, bez względu na okoliczności, mogłam liczyć na Pańską fachową pomoc i życzliwość. Chwała Panu i cześć za to.

Marta Olejnik
Redaktor naczelny GP

Z żałobnej karty

WSPOMNIENIE

Prof. zw. dr inż. dr h.c. Kazimierz E. OCZOŚ (1931-2012)

Z wielkim żalem pożegnaliśmy prof. zw. dr inż. dr h.c. Kazimierza E. Oczosia, rektora Politechniki Rzeszowskiej w latach 1972-1981, 1983-1987, 1993-1996, założyciela i wieloletniego kierownika Katedry Techniki Wytwarzania i Automatykacji na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa.

Profesor Kazimierz Emil Oczóś urodził się 8 grudnia 1931 r. w Rzeszowie. Po uzyskaniu matury w liceum mechanicznym w 1951 r. w Rzeszowie, podjął w 1952 r. studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej, które ukończył w 1957 r. Z dniem 1 października 1957 r. został służbowo przeniesiony do Terenowego Studium Wieczorowego Wydziału Mechanicznego Politechniki Krakowskiej w Rzeszowie, gdzie w latach 1957-1963 pracował kolejno jako asystent, starszy asystent i wykładowca. Po przekształceniu w 1963 r. tego Studium w Wyższą Szkołę Inżynierską w Rzeszowie pozostał w niej jako nauczyciel akademicki. Na Wydziale Mechanicznym zorganizował Zespół Technologii Budowy Maszyn i objął jego kierownictwo. W 1964 roku został powołany na stanowisko starszego wykładowcy.

Stopień naukowy doktora nauk technicznych, nadany uchwałą Rady Wydziału Ceramiki Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, uzyskał w 1969 r.

Z dniem 1 października 1970 r. został powołany na stanowisko docenta etatowego. W 1973 roku został kierownikiem Zakładu Obróbki Skrawaniem

i Obrabiarek w Instytucie Budowy Maszyn na Wydziale Mechanicznym, przekształconego w 1986 r. w Katedrę Obróbki Skrawaniem i Obrabiarek, a następnie w 1995 r. w Katedrę Techniki Wytwarzania i Automatykacji. Rada

Państwa w 1976 r. nadała Mu tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego nauk technicznych, a postanowieniem prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 20 lipca 1990 r. otrzymał tytuł naukowy profesora zwyczajnego.

Opublikowany dorobek naukowy profesora Kazimierza E. Oczosia stanowi łącznie ponad 500 pozycji, w większości indywidualnych. Dorobek Profesora to 18 publikacji zagranicznych i 23 uzyskane patenty. Profesor Oczóś swoje zainteresowania naukowe skoncentrował najpierw na problematyce obróbki tworzyw ceramicznych, podejmując ścisłą współpracę z krajowym przemysłem porcelany elektrotechnicznej. Następnie swoją uwagę skupił na problematyce obróbki ściernej materiałów metalowych i niemetalowych. Za prace z zakresu obróbki ściernej tworzyw metalowych i niemetalowych oraz sterowania procesami szlifowania uzyskał indywidualne Nagrody Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki: II stopnia w 1978 r. i I stopnia w 1983 r.

Ukoronowaniem działalności naukowej profesora K.E. Oczosia, ukierunkowanej na kształtowanie tworzyw ceramicznych w stanie niewypalonym i wypalonym, było opracowanie przez Niego monografii pt. *Kształtowanie ceramicznych materiałów technicznych*.

Ta unikatowa w skali światowej praca stanowi wyczerpujące kompendium wiedzy z zakresu wszystkich sposobów kształtowania tego rodzaju tworzyw.

W latach 1995-2000 prof. K.E. Oczóś skoncentrował się głównie na problematyce dotyczącej szybkiego rozwoju wyrobu (Rapid Product Development), ze szczególnym uwzględnieniem szybkiego wykonywania modeli i prototypów (Rapid Prototyping) oraz szybkiego wykonywania oprzyrządowania (Rapid Tooling). W zakresie popularyzacji istoty, znaczenia i preferowanych zakresów stosowania metod oraz procesów Rapid Prototyping (RP) i Rapid Tooling (RT) można uznać Profesora za prekursora tego obszaru tematycznego w Polsce. Niejako podsumowaniem działalności naukowej profesora Kazimierza E. Oczósia jest monografia pt. *Kształtowanie metali lekkich* (napisana wspólnie z prof. PRz A. Kawalcem), która zostanie wydana w 2012 r. i będzie pierwszym w kraju ujęciem kompleksowej technologii wyrobów z określonej grupy materiałów.

Profesor kierował przeszło 500 pracami dyplomowymi inżynierskimi i magisterskimi, wypromował 8 doktorów nauk technicznych, przy czym 3 rozprawy zostały wyróżnione i nagrodzone Nagrodami Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki III stopnia. Opiniował ok. 70 rozpraw doktorskich i ponad 40 rozpraw habilitacyjnych. Był recenzentem dorobku bardzo wielu kandydatów do tytułu profesorskiego, niemal ze wszystkich ośrodków akademickich w Polsce, oraz superrecenzentem wielu rozpraw habilitacyjnych.

W okresie pełnienia przez blisko 17 lat funkcji rektora Politechniki Rzeszowskiej przyczynił się do wydatnego powiększenia jej bazy kadrowej i materialnej. To dzięki Jego staraniom i inicjatywie Wyższa Szkoła Inżynierska została przekształcona w Politechnikę Rzeszowską. W latach 70. XX w. stworzył nieodzowne podwaliny rozwoju wyższych studiów o profilu lotniczym, przyczyniając się do powstania najpierw Oddziału Lotniczego, następnie Instytutu Lotnictwa i Ośrodka Szkolenia Personelu Lotniczego, w którym rozpoczęto kształcenie pilotów lotnictwa cywilnego.

Działalność Politechniki Rzeszowskiej na przestrzeni lat 1951-2001 podsumował w książce pt. *Politechnika Rzeszowska 1951-2001*, wydanej z okazji jubileuszu 50-lecia uczelni.

Jednocześnie prof. K.E. Oczóś uczestniczył w działalności wielu instytucji centralnych związanych z nauką i szkolnictwem wyższym, w tym jako: członek Zespołu Dydaktyczno-Naukowego „Techniki Wytwarzania” (1973-1976), członek Rady Głównej Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki w II kadencji (1977-1980), wiceprzewodniczący Komisji Warunków Zatrudnienia, Płac i Spraw Socjalnych, członek Zespołu Ekspertów do prac nad perspektywicznym modelem szkoły wyższej w Polsce (1979-1980), wiceprzewodniczący Głównej Komisji ds. Specjalizacji Zawodowej (1980-1982), członek Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego w II kadencji (1987-1989), członek Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej-Sekcja Nauk Technicznych (1988-1990), członek Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego w III kadencji (1988-1991), przewodniczący Zespołu ds. Rozmieszczenia i Struktury Szkół Wyższych Komisji Rozwoju i Organizacji, członek Sekcji Technologii i Maszyn Technologicznych Zespołu Mechaniki i Budownictwa Komitetu Badań Naukowych (1991-1993 i ponownie od 2000).

Od 1971 roku profesor Oczóś uczestniczył w działalności organów Polskiej Akademii Nauk, w tym w pracach Sekcji Podstaw Technologii (wówczas Sekcji Technologii Maszyn) Komitetu Budowy Maszyn PAN. Od 1975 roku Profesor był jej wiceprzewodniczącym z wyboru w trzech kolejnych kadencjach w latach 90. Od 1990 roku był również wybierany do składu Komitetu Budowy Maszyn PAN. W 1994 roku został wybrany członkiem zwyczajnym Akademii Inżynierskiej w Polsce (AIP), a w latach 1996-1999 członkiem jej Komitetu Wykonawczego, pełniącego funkcję Prezydium AIP. Z kolei w kadencji 1999-2002 sprawował z wyboru funkcję przewodniczącego Komitetu Budowy Maszyn PAN.

Z dniem 1 stycznia 1991 r. Profesor został redaktorem naczelnym „Mechanika” i był nim do końca swoich dni.

W latach 1992-1993 był dyrektorem Oficyny Wydawniczej SIMP - SIMPRESS w Warszawie, wydającej 10 periodyków naukowo-technicznych. Od 1993 roku podjął się wydawania kwartalnika PAN, pt. „Postępy Technologii Maszyn i Urządzeń”, przejmując jednocześnie funkcję zastępcy redaktora naczelnego, a następnie od 2003 r. redaktora naczelnego. Od roku 2000 czasopismo zmieniło nazwę na *Advances in Manufacturing Science and Technology* i stało się w pełni anglojęzyczne.

Od 1980 roku Profesor Kazimierz E. Oczóś był członkiem Komitetu Naukowego (Scientific Committee) czasopisma „Machine Dynamics Problems”, wydawanego przez Politechnikę Warszawską. Został wyróżniony jedenastoma nagrodami I stopnia (corocznie w latach 1975-1981, 1983, 1984, 1986, 1987) i dwiema nagrodami II stopnia (1969, 1973) ministrów: Oświaty i Szkolnictwa Wyższego, Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz Nauki i Szkolnictwa Wyższego za osiągnięcia w dziedzinie dydaktyczno-wychowawczej i organizacyjnej. W 1975 roku otrzymał Medal Komisji Edukacji Narodowej, a w 1988 r. medal „Zasłużonym dla Politechniki Rzeszowskiej”. Został wyróżniony odznaczeniami państwowymi: Srebrnym (1964) i Złotym Krzyżem Zasługi (1971), Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski (1976), tytułem honorowym „Zasłużony Nauczyciel PRL” (1977), Orderem Sztandaru Pracy II klasy (1984) oraz Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski (2001).

W uznaniu całokształtu pracy naukowo-dydaktycznej i organizacyjnej, w 2002 r. na mocy uchwały Senatu Politechniki Rzeszowskiej Profesor został uhonorowany tytułem i godnością pierwszego doktora honoris causa Politechniki Rzeszowskiej.

Pożegnaliśmy cenionego naukowca, mistrza, przyjaciela i wychowawcę wielu pokoleń młodzieży. Za wszystkie te lata, za całe dobro uczynione dla nas i na rzecz naszej uczelni, w tym Katedry Techniki Wytwarzania i Automatykacji, serdecznie dziękujemy.

Jan Burek

Został po Nim bezmiar dobroci...

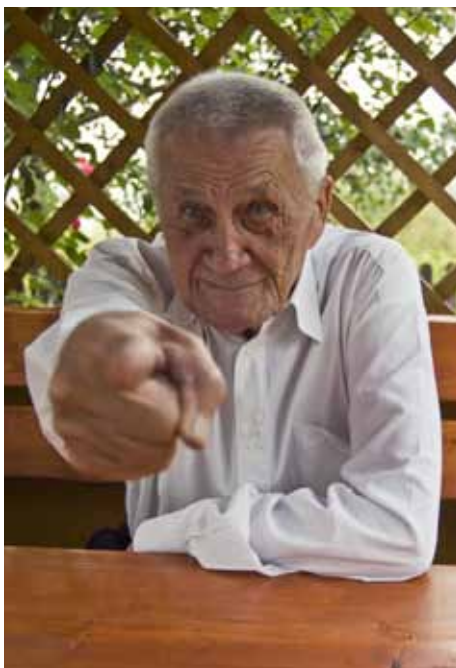
Wspomnienie Profesora Krzesława Stokłosa

Zawsze pogodny. Miał uśmiech w oczach i na twarzy. Bardzo życzliwy, generalnie dla wszystkich, a szczególnie dla studentów. Pełen energii i chęci niesienia pomocy. Bawił się tym, co robił - potrafił słuchać i z uwagą przyglądał się ludziom. Miał pasję życia, a jego życie było aktywne, potrzebne i blisko ludzi.

Miłośnik gór, szczególnie Babiej Góry. Ulubionym tematem Jego babiogórskich bajek był Diabeł. Babia Góra, inaczej zwana Diablakiem, znana jest podobno z działań diabła, kusiciela i mąciociela w ludzkich umysłach. Prof. dr hab. Krzesław Stokłosa (ur. 30 lipca 1925 r. - zm. 24 stycznia 2012 r.) wspaniale i dowcipnie ukazywał słabości ludzkie „za pomocą diabła”, pisał bajki babiogórskie i rysował komiksy. Był wdzięcznym obiektem jego komiksowych historyjek. W tych bajkach diabeł babiogórski zwracał się do mnie „Wielce Szanowna Pani Doktor” - pisane z dużej litery. Innym razem, kiedy w jakiejś sprawie nie miał racji, używał humorystycznego zwrotu: „Przepraszam, z uniesieniem podnózek i spluwaczka”.

Jego skromność była prawdziwa i nieudawana. Opowieści Profesora o strasznych czasach wojny i po wojnie pokazywały, jak wiele miał hartu ducha, by być kurierem przynoszącym wiadomości przez góry. Był żołnierzem AK. Opowiadał o trudach walki w górach, o nocnych przemarszach, o śmierci. Kiedy pytałam: „nie bał się Pan, Panie Profesorze?”, odpowiadał: „Pewnie, że się bałem, ale szedłem, bo tak trzeba było. Zresztą każdy się bał”. Opowiadał o bohaterstwie swoich kolegów, rzadko o sobie. Jego oczy stawały się szare, gdy mówił o studenckich czasach gło-

du. Pracował, by mieć z czego żyć, ale zdarzały się też dni, kiedy nie miał co jeść. Nauczył się wyprawiać skóry i tak zarabiał, obracając się wśród prostych rzemieślników - często pomagali mu najbiedniejsi, dzieląc się z nim ostatnim kawałkiem chleba.

Fot. K. Pisarczyk

Ta wrażliwość na drugiego człowieka była w nim zawsze. Pamiętam, jak kiedyś, czekając na mnie, usiadł obok chłopca, który sprzedawał gazety. Porozmawiał z nim, dowiedział się, jaką ma sytuację w domu i dlaczego musi dorabiać, sprzedając gazety. Wyciągnął portfel i kupił wszystkie - zabierając tylko jedną. Powiedział mu: „A teraz sprzedawaj dalej, jak ci się uda, to będziesz miał więcej”.

Pracując na krakowskiej uczelni, organizował studentów do akcji w górach, np. kiedy w 1950 r. trzeba było przewozić kamienie do rozbudowy schroniska na Markowych Szczawinach na Babiej Górze. Sam sprawdzał i dokumentował stan szlaków, przemierzając ukochane przez siebie góry w każdej wolnej chwili. Znał historię gór, nazwy szczytów, podejścia, niebezpieczne stoki. Potrafił zaskoczyć opowieściami o górach i historii w nich skrywanej. Osoba, która nie była na szczycie Babiej Góry, była dla niego „ofiara babiogórską”. On na szczyt wchodził setki razy - w tym miał wejścia nocne i zimowe. Powtarzał, że najpiękniejszy widok na Diablaka jest z przełęczy na Krowiarkach, a konkretnie ze Śmietanowej.

W pracy naukowej miał unikalną zdolność patrzenia na procesy ekonomiczne tak jak na reakcje chemiczne. To dzięki wiedzy, jaką posiadał z tego obszaru. Wiedział, jak ważne są warunki reakcji i umiał mierzyć ich szybkość. Z pasją badał przebieg dróg procesów ekonomicznych, wykorzystując wskaźniki dynamiki kinetycznej (charakterystyka naukowo-dydaktycznego dorobku Profesora została przedstawiona w GP nr 3/2012).

Nie ma już między nami Profesora Krzesława Stokłosa - uśmiechniętego, pogodnego staruszka, o życzliwym wzroku i dobrym sercu. Człowieka niezwykłej skromności.

Barbara Sieńko

Ps. Wspomnienie Profesora i Jego drogi dydaktyczno-naukowej było prezentowane w nr. 3/2012 GP.

XIX Giełda Wynalazków w Warszawie

W dniu 6 marca 2012 r. w Muzeum Techniki w Warszawie odbyła się uroczysta gala wręczania Nagród Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za międzynarodowe osiągnięcia wynalazcze. Imprezie towarzyszyło otwarcie wystawy rozwiązań

nagrodzonych medalami i wyróżnieniami w 2011 r. na światowych wystawach innowacji.

Wśród nagrodzonych twórców znaleźli się m.in. pracownicy Politechniki Rzeszowskiej: prof. dr hab. inż. Józef Dziopak,

dr hab. inż. Daniel Słyś i mgr inż. Agnieszka Stec, których rozwiązania zdobyły najwyższe laury na światowych wystawach innowacji w Seulu i Genewie w ubiegłym roku.

Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego reprezentował wiceminister prof. Jacek Guliński, który wręczył statuetki instytucjom najbardziej aktywnym w promocji polskich wynalazków na świecie oraz twórcom tych wynalazków.

W uroczystości otwarcia giełdy uczestniczyli również: dr Alicja Adamczak - prezes Urzędu Patentowego RP, prof. Leszek Rafalski - przewodniczący Rady Głównej Instytutów Badawczych, Ewa Mańkiewicz-Cudny - prezes Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT, a także licznie zgromadzeni przedstawiciele świata nauki i media.

Uroczystości wręczenia nagród towarzyszyło otwarcie wystawy wynalazków, na której 87 wystawców zaprezentowało kilkaset rozwiązań z wielu dziedzin nauki i techniki (m.in.: medycyny, ochrony środowiska, chemii, energetyki, bezpieczeństwa oraz elektroniki).

Swoje rozwiązania z dziedziny inżynierii ochrony środowiska zaprezentowała również Politechnika Rzeszowska. Pokazano dwa rozwiązania, które w ubiegłym roku zdobyły laury na światowych wystawach innowacji. Należą do nich: opracowane przez dr hab. inż. Daniela Słysia we współpracy z dr hab. inż. Eleną Neverovą-Dziopak, prof. AGH rozwiązanie separacyjnego wpustu deszczowego, który może mieć zastosowanie w budowie nowoczesnych systemów odwodnień oraz „Urządzenie do oczyszczania wód opadowych”, opracowane przez zespół z Katedry Infrastruktury i Ekorozwoju w składzie: mgr inż. Agnieszka Stec, prof. dr hab. inż. Józef Dziopak i dr hab. inż. Daniel Słyś.

W imieniu twórców, nagrody z rąk wiceministra J. Gulińskiego odbiera Daniel Słyś.

Fot. T. Słyś

Oba wynalazki spotkały się z zainteresowaniem producentów z branży wodociągowo-kanalizacyjnej. Obecnie trwają uzgodnienia dotyczące możliwości ich komercjalizacji.

Agnieszka Stec

Spółka Lufthansy zainteresowana współpracą z Wydziałem Zarządzania

W dniu 23 lutego 2012 r. Wydział Zarządzania gościł Macieja Mazurowicza - dyrektora marketingu i rozwoju firmy Aviation Power z Frankfurtu. W spotkaniu Politechnikę Rzeszowską reprezentowali: prodziekan ds. rozwoju dr Beata Zatwarnicka-Madura, dr Krystyna Kmiotek i dr inż. Bożydar Ziółkowski. W rozmowie uczestniczył także pan Rafał Darecki z firmy set2go.

Firma Aviation Power to *joint venture* dwóch niemieckich firm: Lufthansa Technik oraz Manpower. Świadczy ona specjalistyczne usługi dla firm branży lotniczej. Idea działalności tej niemieckiej firmy opiera się na wsparciu przedsiębiorstw z branży lotniczej w obszarze zarządzania zasobami ludzkimi. Aviation Power jest swego rodzaju agencją pracy tymczasowej, która zatrudnia na podstawie stałych umów o pracę wysokokwa-

O szczegółach przyszłej współpracy rozmawiali pracownicy Wydziału Zarządzania i Aviation Power.

Fot. A. Surowiec

lifikowanych pracowników dla branży lotniczej (np. specjalistów z zakresu

mechaniki lotnictwa, inżynierów, ale także pracowników biurowych i wyko-

nawczych), a następnie deleguje ich do pracy u swoich klientów (np. inne firmy-córki Lufthansy, ale także Airbus, Concor, MTU). Jej zadaniem jest rozwiązanie problemu zwiększonego, okresowego zapotrzebowania na personel w firmach lotniczych. Z perspektywy pracownika wygląda to tak, że jest on zatrudniony przez firmę Aviation Power, która pełni obowiązki pracodawcy, w tym także zapewnia szkolenia, a przede wszystkim „układa grafik” pracy dla niego na cały rok, bazując na potrzebach zgłaszanych przez klientów. Korzyść jest dwustronna. W sytuacji zwiększonego zapotrze-

bowania na pracowników klienci firmy Aviation Power nie muszą poszukiwać i zatrudniać nowych pracowników, by potem, po okresie kilku miesięcy ich zwalniać. Pracownicy natomiast mają zapewnioną ciągłość pracy i warunki do profesjonalnego rozwoju.

Rozwój branży lotniczej w naszym regionie został zauważony przez menedżerów z firmy Aviation Power, dostrzegających duże możliwości wejścia na rynek polski. Celem wizyty dyrektora ds. rozwoju M. Mazurowicza było właśnie poznanie warunków współpracy z podmiotami w naszym regionie. Oprócz

Stowarzyszenia „Dolina Lotnicza” oraz firm lotniczych, to właśnie nasza uczelnia jest potencjalnym partnerem dla Aviation Power. Podczas spotkania rozmawiano nt. możliwości współpracy, ewentualnych wspólnych inicjatyw dla studentów (spotkania seminaryjne ze specjalistami - praktykami z firmy Aviation, praktyki). Możliwość współpracy jest jednak w znacznym stopniu uzależniona od tego, czy Aviation Power wejdzie na rynek polski, a więc od tego, czy firmy lotnicze z naszego regionu będą zainteresowane tego typu usługami.

Krystyna Kmiotek

Erasmus zmienia życie i poszerza horyzonty od 25 lat

Ciesząc się największym powodzeniem na świecie program wymiany studentów Erasmus obchodzi w tym roku 25. rocznicę istnienia. Od momentu powstania programu Erasmus w 1987 r. z możliwości odbycia części studiów lub stażu zawodowego za granicą skorzystało prawie 3 mln studentów. Dnia 30 stycznia br. Androulla Vassiliou, europejska komisarz ds. edukacji, kultury, wielojęzyczności i młodzieży ogłosiła obchody srebrnej rocznicy urodzin programu pod hasłem „Erasmus zmienia życie i poszerza horyzonty od 25 lat”. Mobilność w ramach programu Erasmus znajduje się w samym centrum strategii Komisji na rzecz Zwalczenia Bezrobocia Wśród Młodzieży, dzięki położeniu większego nacisku na rozwój umiejętności - kwestii, która będzie omawiana przez szefów państw i rządów podczas nieformalnego posiedzenia Rady Europejskiej.

W roku akademickim 2011/2012 z programu skorzysta ponad 250 tys. studentów. Przewiduje się, że studenci najchętniej będą wyjeżdżać do takich państw, jak: Hiszpania, Francja, Zjednoczone Królestwo, Niemcy i Włochy, podczas gdy wśród państw wysyłających największą liczbę studentów za granicę znajdą się najprawdopodobniej: Hiszpania, Francja, Niemcy, Włochy i Polska. W latach 2007-2013 UE przeznaczyła na program Erasmus około 3 mld euro.

Program „Erasmus dla wszystkich” łączy ze sobą wszystkie obecne inicjatywy unijne i międzynarodowe w dziedzinie kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu, zastępując siedem istniejących programów jednym. Dzięki temu wzrosła jego efektywność, łatwiej będzie się ubiegać o dofinansowanie, a powielanie działań i ich fragmentacja zostaną ograniczone. Docelowo, nowy program ma dać możliwość studiowania, szkolenia lub nauczania za granicą prawie 5 mln osób, czyli grupie prawie dwa razy większej niż dotąd. Nad wnioskiem Komisji dyskutują obecnie państwa członkowskie i Parlament Europejski, które decydują o przyszłym budżecie.

Wydarzenia uświetniające obchody 25. rocznicy istnienia programu Erasmus rozpoczęły się w Brukseli od konferencji poświęconej ocenie osiągnięć programu i jego przyszłości. Dania, która sprawuje prezydencję UE w pierwszym półroczu 2012 r., zorganizuje wraz z Komisją Europejską również kolejną konferencję, która odbędzie się w Kopenhadze w dniu 9 maja. Rocznicą będzie też obchodzona podczas imprez organizowanych w państwach członkowskich. W wielu z tych wydarzeń wezmą udział „ambasadorzy programu Erasmus” z 33 państw uczestniczących w programie. W każdym państwie na ambasadora wybrano jednego studenta i jednego pracownika. Wyboru dokonano na podstawie wpływu, jaki

program Erasmus miał na ich życie zawodowe i prywatne. Ich zadaniem jest zachęcanie innych studentów i pracowników do skorzystania z możliwości zmiany życia i poszerzenia horyzontów, jakie oferuje program. Podczas majowej konferencji w Kopenhadze przedstawią oni „Manifest programu Erasmus”, prezentujący ich wizję rozwoju programu w przyszłości.

Program Erasmus został uruchomiony w 1987 r. Początkowo wzięto w nim udział 3 244 młodych, odważnych studentów, którzy podjęli naukę w jednym z 11 państw uczestniczących wtedy w programie. Obecnie w programie biorą udział 33 państwa – 27 państw członkowskich UE, Chorwacja, Islandia, Liechtenstein, Norwegia, Szwajcaria i Turcja. W ciągu ostatnich 25 lat program odnotowywał stały wzrost liczby studentów oraz jakości i różnorodności proponowanych działań. Ze wsparcia UE, aby uczyć lub szkolić za granicą, mogą również skorzystać nauczyciele i inni pracownicy, np. pracownicy ds. kontaktów międzynarodowych, którzy wielokrotnie są pierwszymi osobami mającymi kontakt z potencjalnymi studentami programu Erasmus. Niemal 40 tys. z nich skorzystało z programu w latach 2010/2011.

Źródło: www.ec.europa.eu/polska

Pisze student do profesora...

„Dzień dobry panie profesorze chciałybym się zapytać o godziny pana zajęć w sobotę i niedzielę to jest 3 i 4 marca ponieważ chciałybym uzyskać brakujący wpis. Bylem u pana profesora z tym barakiem wpisy już wcześniej i powiedział pan ze mam ocenę i będzie ona wpisana do indeksu jak tylko starosta przyniesie to był piątek. W poniedziałek starosta przyniósł indeks i mój indeks nie został wypełniony ocena. Myślałem ze sprawa została wyjaśniona z wpisem niestety indeks leżał w dziekanacie od środy ale myślałem ze wpis został zrobiony. W piątek sprawdziłem i nie mam oceny wpisanej byłem zaraz w piątek od godziny 11 pod pana drzwiami nie zastałem pana powiedzieli mi w dziekanacie ze

w sobotę pan profesor będzie, byłem i nie zastałem pana proszę o podanie godzin pana zajęć bo wpis potrzebny jest mi pilnie bo w poniedziałek trzeba oddać indeksy do godziny 13”.

(imię i nazwisko znane redakcji)

Post scriptum

Redakcja postanowiła odnieść się do wiadomości przesłanej przez jednego ze studentów do wykładowcy naszej uczelni. Już sama lektura tego e-maila była z pewnością dla Pana Profesora nie lada wyzwaniem, choć to niby polszczyzna. No właśnie, ale jaka??? Owa studencka narracja wprawia w „podziw” bogactwem leksykalnego zasobu i stylową „po-

prawnością”. Przyjmijmy jednak, że Panu Profesorowi uda się przebrnąć przez zawiloci całego wywodu i **grzecznie** poinformuje swojego studenta o możliwości uzyskania niezbędnego wpisu do indeksu. Niestety, nie do przyjęcia wydaje się jednak roszczeniowy ton przebijający z zamieszczonej wiadomości i jej daleko idąca bezpośredniość. Ze smutkiem i rozczarowaniem chciałoby się powiedzieć za Cyceronem:

O tempora, o mores! Gdzie osobista kultura, kindersztuba i tzw. bon ton tego młodego człowieka??? Osądźcie Państwo sami...

Marta Olejnik

Studenci o sobie i nie tylko

Adres Samorządu Studenckiego PRz: DS „Promień”, ul. Akademicka 1/23, tel. 017 865 13 57
e-mail: samorząd@prz.edu.pl, www.samorząd.portal.prz.edu.pl

EURO 2012 także dla matematyków

Jesteś człowiekiem, który lubi matematykę i kocha piłkę nożną? Tak?! W takim razie dobrze, że zatrzymałeś się na tym artykule. Wielu przedstawicieli społeczności akademickiej Politechniki Rzeszowskiej przejawia zainteresowanie tym sportem. W związku ze zbliżającym się turniejem najlepszych 16

drużyn krajów europejskich EURO 2012, który według ustaleń ma się odbyć w terminie od 9 czerwca do 1 lipca, studenci drugiego roku matematyki, jednocześnie miłośnicy piłki nożnej, przeprowadzili konkurs własnej interpretacji skrótu EURO 2012.

Studenci matematyki w towarzystwie prof. A. Pardały.

Fot. M. Sowa

Studenci o sobie i nie tylko

Konkurs odbył się pod czujnym okiem dr. hab. Antoniego Pardały, prof. PRZ. Trzyosobowa komisja wyłoniła zwyciężczynię - studentkę Anetę Popowicz. Rozwinięcie jej skrótu jest następujące:

Euro wygramy, bo najlepszą drużynę mamy

U nas pokażemy, że wygrać umiemy

Rozgrywki lubimy i chętnie na nie chodzimy

Ogramy każdego, bo jesteśmy zdolni do tego

2 kraje są gospodarzami

0 bramek stracimy

1-sze miejsce zdobędziemy

2 gole na każdym meczu zdobędziemy

Ciekawe były też dwa rozwinięcia Kamili Snopkowskiej:

Ekskluzywnie Urozmaicona Rywalizacja Ogólnoeuropejska

Emocje Umożliwiają Rozwój Osobowości

Piłka nożna (a w szczególności EURO 2012) nie jest obca studentom naszej uczelni, wszak to umysły ścisłe. Potwierdzeniem tego jest istnienie piłkarskiej drużyny kobiet, która w tym roku zajęła pierwsze miejsce na Akademickich Mistrzostwach Polski w futsalu w kwalifikacji uczelni technicznych, a dwunaste w ogólnej - na trzydzieści sześć drużyn. W tej 12-osobowej ekipie cztery panie studiuje matematykę, co jest dowodem, że matematyka nie wyklucza innych zainteresowań, także związanych ze sportem.

Będziemy trzymać kciuki za naszą reprezentację w każdym meczu, jaki rozegra w nadchodzącej, najważniejszej imprezie sportowej najbliższej dekady. Naszym uczelnianym drużynom życzymy dalszych sukcesów.

Małgorzata Sowa

Studenckie Spotkania z Kulturą

Cykliczna inicjatywa Samorządu Studenckiego, która i tym razem odbyła się w Centrum Kultury Studenckiej - kinie Helios, zgromadziła miłośników dobrego kina. W dniu 11 stycznia br. został wyświetlony film „Pokaż kotku, co masz w środku”, a 29 lutego br. zorganizowano dla studentów premierowy pokaz filmu „Spadkobiercy”. Promocyjna cena biletów dla studiujących w naszej uczelni wynosiła 8 zł i przyciągnęła na każdą z projekcji ok. 200 osób.

Studenckie Spotkania z Kulturą to nie tylko kino, ale i teatr. Dnia 24 stycz-

nia br. miała miejsce studencka premiera spektaklu „Hamlet. Tragiczna historia księcia Danii”. Spektakl odbył się w Teatrze im. Wandy Siemaszkowej. Cena biletu studenckiego wynosiła 20 zł.

Mamy nadzieję, że tego typu inicjatywy będą przyciągać coraz większą rzeszę studentów. Więcej informacji dotyczących studenckich spotkań z kulturą, ale i nie tylko, można znaleźć na nowej stronie Samorządu Studenckiego Politechniki Rzeszowskiej: www.samorzad.portal.prz.edu.pl.

Zakończenie karnawału

W dniu 21 lutego 2012 r. Samorząd Studencki Politechniki Rzeszowskiej zorganizował dla studentów tzw. imprezę ostatkową. Studenci bawili się w rzeszowskim Grand Clubie, specjalnie dla nich przygotowano promocyjne ceny biletów oraz wynajęto tor bowlingowy. W imprezie wzięło udział około 1500 studentów.

Damian Pochroń

IZBA ZARZĄDZAJĄCYCH FUNDUSZAMI I AKTYWAMI
CZŁONEK EFAMA - EUROPEAN FUND AND ASSET MANAGEMENT ASSOCIATION

IX edycja konkursu na najlepszą pracę magisterską

Zarząd Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami ogłasza IX edycję konkursu na najlepszą pracę magisterską o funduszach inwestycyjnych.

Celem konkursu jest propagowanie tematyki rynków finansowych, w szczególności funduszy inwestycyjnych wśród studentów. Do konkursu mogą być zgłaszane wszystkie prace magisterskie dotyczące teorii i prak-

tyki działalności funduszy inwestycyjnych, obronione w roku akademickim 2010/2011 oraz w roku akademickim 2011/2012 do 30 czerwca 2012 r.

Termin zgłaszania prac upływa 15 lipca 2012 r.

Jury Konkursu, w skład którego wchodzi wybitni znawcy przedmiotu, ocenia prace według następujących kryteriów: merytoryczna wartość pracy, nowatorstwo w użyciu tematu, dobór i wykorzystanie źródeł oraz strona formalna pracy.

Zwycięzca konkursu otrzyma nagrodę pieniężną - 5 000 PLN, natomiast autorzy wyróżnionych prac - możliwość odbycia stażu w jednym z działających na polskim rynku towarzystw funduszy inwestycyjnych. Konkurs jest zatem

świetną okazją do zdobycia doświadczenia praktycznego w TFI i dobrym początkiem kariery zawodowej.

Rozstrzygnięcie IX edycji konkursu nastąpi do 31 grudnia 2012 r.

Szczegółowe warunki i regulamin konkursu są dostępne na stronie Izby Zarządzających Funduszami i Aktywami: http://www.izfa.pl/pl/index.php?id=10074&id_news=124.

Rewitalizacja terenów nadrzecznych miast

Rzeki od pradziejów były jednym z czynników miastotwórczych. Cywilizacje starożytne Mezopotamii, Egiptu, Chin kształtowały się nad rzekami, które stanowiły symbol życia. W czasach nowożytnych najwybitniejszy człowiek renesansu Leonardo da Vinci stworzył koncepcję miasta idealnego, leżącego nad rzeką, która zapewniała mieszkańcom wodę do picia i higieny oraz umożliwiała transport towarów. Jednak rozwój przemysłu odsunął mieszkańców miast od rzek, często obetonowanych kanałami prowadzącymi zanieczyszczone wody, a małe ciekły wodne w miastach zamieniono w podziemne kanały ściekowe i burzowe. Wzdłuż rzek prowadzono linie kolejowe i drogi, co dodatkowo utrudniało ludziom bezpośredni do nich dostęp.

Jednak rzeki zawsze stanowią znaczący element kształtujący przestrzeń miasta, wiele miast zawdzięcza im swój wyjątkowy charakter. Czy można sobie wyobrazić Paryż bez Sekwany, Londyn bez Tamizy, Wiedeń bez Dunaju lub Warszawę i Kraków bez Wisły?

Postanowienia dyrektywy powodziowej UE z 2007 r. kładą nacisk na nietechniczne środki ochrony przed powodzią. Oznacza to konieczność działań opartych na zintegrowanym zarządzaniu ryzykiem powodzi, w połączeniu z działaniami na rzecz zrównoważonego zagospodarowania przestrzennego.

Obecnie nabrzeża rzek w miastach są na powrót włączane w tkankę miast, stanowiąc atrakcyjne obszary o znaczącym potencjale ekonomicznym, ekologicznym i społecznym. Powstają nadrzeczne parki buforowe, łączące funkcje przyrodnicze i kulturowe w powiązaniu z układem hydrograficznym rzeki.

Nadrzeczne parki buforowe mają strukturę pasmową, w której wyróżnia się trzy zasadnicze strefy:

Źródło: hej.rzeszow.pl

- zewnętrzną o szerokości około 25 m,
- środkową o szerokości około 30 m,
- wewnętrzną (brzegową) o szerokości około 8 m.

Właściwe ukształtowanie stref pozwala na migrację populacji zwierzęcych i roślinnych. Zapisy Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz Dyrektywy Powodziowej obligują państwa Unii Europejskiej do wdrażania zrównoważonych systemów zagospodarowania wód opadowych na terenach zurbanizowanych (SUDS - ang. Sustainable Urban Drainage System). W tym celu opracowano katalog modelowych form, którym nadano nazwę TRIO (transportowanie, retencja, infiltracja, oczyszczanie).

Postuluje się, by ścieki opadowe z kanałów burzowych podlegały oczyszczeniu w pasażach roślinnych, rowach bioretencyjnych i były wsączane w grunt za pośrednictwem kaskadowych układów niecek filtracyjnych. Tak podczyszczona woda deszczowa może być z powodzeniem stosowana w aranżacjach wodnych placów zabaw i ozdobnych kompozycjach parkowych (stawy,

fontanny). Prowadzi to do wykorzystania wypoczynkowego śródmiejskich terenów nadrzecznych. Podstawowymi formami wypoczynku są m.in.: jazda rowerem, spacerowanie i bieganie, relaks na ławce. Do innych form spędzania wolnego czasu można zaliczyć: jazdę na rolkach, leżenie na trawie, huśtanie na linie, gry sportowe, wędkowanie, grillowanie, zabawy w piasku, zaroślach i wodzie, pokonywanie torów przeszkód. Użytkownicy takich terenów cenią sobie specyficzne widoki (przyroda i mosty) oraz spokój i ciszę terenów nadrzecznych.

Nadrzeczne parki buforowe powinny się znajdować na terenach poniżej rzędnej zalewów wody 100-letniej. Możliwa wielofunkcyjność ich zagospodarowania pozwala uzyskać efekt synergii w postaci atrakcyjnych przestrzeni publicznych w koegzystencji z wodą. Współcześnie walory wody stają się podstawowym paradygmatem naszej cywilizacji, kultury i krajobrazu.

Janusz R. Rak

„Era globalizacji.....”

Pod koniec grudnia 2011 r. na rynku wydawniczym ukazała się monografia pt. *Era globalizacji. Współczesne zagrożenia i wyzwania w zakresie bezpieczeństwa*, której autorami są pracownicy Katedry Prawa i Administracji Wydziału Zarządzania PRz. Przedmiotem zainteresowania prezentowanej pozycji są zagadnienia bezpieczeństwa i globalizacji, jako zmiennej dynamizującej środowisko międzynarodowe w kontekście zagrożeń i wyzwań procesów społecznych we współczesnym świecie.

W monografii omówiono m.in.: problemy związane z przeciwdziałaniem handlowi ludźmi zarówno na szczeblu międzynarodowym, jak i krajowym, zagadnienia związane z kształtowaniem systemu prawa w zakresie bezpieczeń-

stwa środowiska naturalnego, problemy i dylematy polityki bezpieczeństwa NATO, kompetencje i zakres działania organów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo i obronność Polski oraz wpływ i faktyczne znaczenie organizacji terrorystycznych dla bezpieczeństwa Unii Europejskiej w kontekście globalizacji.

PGE Górnictwo i Energetyka
Konwencjonalna SA
Oddział Elektrociepłownia Rzeszów

Monografia została wydana dzięki wsparciu finansowemu PGE Górnictwo i Energetyka Konwencjonalna S.A. Oddział Elektrociepłownia Rzeszów.

Małgorzata Polinceusz

POLSKA AGENCJA PRASOWA

Ekspert: system RFID może wypierać kody kreskowe - czytamy w informacji PAP-u z 3 marca 2012 r. „Systemy RFID spotykamy coraz częściej: znajdują się w książkach bibliotecznych, kartach miejskich, paszportach, niektórych kartach płatniczych. Dr inż. Piotr Jankowski-Mihułowicz z Politechniki Rzeszowskiej opowiada o tym, że coraz bliżej do zastąpienia takimi urządzeniami kodów kreskowych. Największym potencjałem RFID (Radio Frequency Identification) jest zastosowanie tej techniki w oznaczaniu towarów w procesie dostaw i w sklepach. Jeśli do znakowania opakowań zamiast kodów kreskowych stosowano by RFID, w sklepach suma cen wszystkich wybranych przez klienta produktów mogłaby być podawana błyskawicznie - zaraz po przesunięciu koszyka przez specjalną bramkę” - czytamy.

w wydaniu styczniowym 2012 r. szeroko prezentuje najstarszą rzeszowską uczelnię - Politechnikę Rzeszowską im. Ignacego Łukasiewicza, w roku jej jubileuszu 60-lecia. Na łamach ERz poznajemy niezwykłą i trudną drogę rozwoju uczelni, jej dotychczasowej działalności i ambitne perspektywy rozwoju. Na obecne sukcesy mozolnie pracowały kolejne pokolenia - przede wszystkim w zakresie edukacyjnym, ale także kulturowym regionu i tworzenia tradycji akademickiej w Rzeszowie. Dziś uczelnia cieszy się zasłużonym awansem na mapie polskich uczelni technicznych.

Politechnika Rzeszowska - pod takim tytułem Echo Rzeszowa

2012 r. „Troje młodych naukowców Uniwersytetu Rzeszowskiego i jeden z Politechniki Rzeszowskiej, którzy wygrali konkurs ogłoszony w ramach programu *Juventus Plus*, zdobyło dofinansowanie na swoje prace badawcze z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego”. Naukowcem z PRz jest dr Marek Góral z WBMiL, prowadzący badania w Laboratorium Badań Materiałów dla Przemysłu Lotniczego.

Uczelniane becikowe - czytamy w GW z 30 stycznia br. „Uczelniane becikowe dwa lata temu wymyśliły i wprowadziły władze Politechniki Rzeszowskiej”. W ślad za naszą uczelnią takie becikowe (5500 zł) wprowadzają kolejne uczelnie, ostatnio Politechnika Opolska.

Pieniądze dla młodych naukowców - informuje GW z 11 stycznia

Profesor Kaczorek doktorem honoris causa Politechniki - informuje GW z 23 lutego br. O wydarzeniu poinformowały też Nowiny z 22 lutego 2012 r. oraz SuperNowości z 23 lutego br. Prof.

Tadeusz Kaczorek jest ósmym doktorem honoris causa PRz. Ten zaszczytny tytuł nadała mu Rada Wydziału Elektrotechniki i Informatyki, o czym informujemy w bieżącym wydaniu GP na str. 3-8.

Politechnika przed wyborami - donosi GW z 23 lutego br. „Trzech profesorów z doświadczeniem w rządzeniu uczelnią: Marek Orkisz, Leszek Woźniak i Leonard Ziemiański, a także dr hab. Grzegorz Budzik, najmłodszy z grona, z doświadczeniem, ale w samorządzie, ubiega się o fotel rektora Politechniki Rzeszowskiej” - czytamy. O rezultatach wyborów informujemy na str. 9. GP.

Okradzona politechnika - informuje GW z 6 marca br. „Do kradzieży doszło na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa Politechniki Rzeszowskiej. Łupem złodziei padły blachy miedziane, stopy aluminium i magnezu” - czytamy. Do zdarzenia powrócono na łamach Nowin 12 marca 2012 r. w artykule pt. „Okradł uczelnię, na której pracował” i SuperNowości z 12 marca br. - „Gang Olsena na Politechnice Rzeszowskiej”. Złodzieje, którzy za bezcen sprzedali w skupie złomu łup wartości ok. 240 tys. zł, zostali zatrzymani. Zagrożeni są karą do 10 lat pozbawienia wolności.

Badania dla gospodarki. Sukces rzeszowskich naukowców - informuje GW z 15 marca br. „Dr Arkadiusz Lewicki i dr hab. Bogdan Kwolek, dwaj naukowcy z Rzeszowa, znaleźli się na liście rządowego programu *Top 500 innovators...* Dzięki temu będą mogli wyjechać do najlepszych ośrodków naukowych świata, by tam szkolić się, jak przekuć efekty badań naukowych w sukces wdrożeniowy”. Finansowany przez MNiSzW program jest największym w historii programem szkoleniowym dla naukowców. Dr hab. inż. Bogdan Kwolek, prof. PRz jest pracownikiem Katedry Informatyki i Automatyki na WEil.

GAZETA CODZIENNA
Nowiny

Profesor Orkisz nowym rektorem politechniki - informują N z 2 marca br. „Najwięcej głosów - 58 zebrał prof. Marek Orkisz, dotychczasowy prorektor ds. rozwoju na PRz, 25 - prof. Le-

onard Ziemiański, dziekan Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska PRz, a 10 - dr hab. Grzegorz Budzik, 6 głosów było bez wskazania”. O rezultacie wyborów informowała też Gazeta Wyborcza w artykule pt. „Profesor Orkisz wybrany na rektora politechniki”, a także lokalne rozgłośnie radiowe i regionalna TVP. O wyborach rektora na nową kadencję piszemy na str. 9. GP.

Zachęcamy studentów do wyjazdów za granicę - czytamy w N z 11 stycznia 2012 r. „Najważniejszym doświadczeniem jest nauczenie się życia z ludźmi innych kultur”. O utworzonym na Wydziale Zarządzania autorskim programie, dzięki któremu polscy studenci mogą wyjeżdżać na studia zagraniczne w ramach programu Erasmus, informuje mgr M. Suraj-Sołtyśiak. Organizowane tu otwarte wykłady w języku angielskim obejmują różne zagadnienia, przydatne zarówno polskim, jak i zagranicznym „erasmusom”, o czym czytali Państwo w grudniowym wydaniu GP.

Studenci mają więcej samolotów - informują N z 27 stycznia br. „Ośrodek Kształcenia Lotniczego Politechniki Rzeszowskiej w Jasionce rozwija skrzydła. Dzięki inwestycjom uczelnia zwiększyła nabór na pilotaż z 14 do 24 studentów rocznie”. Unowocześnienie OKL-u kosztowało - jak informuje prorektor prof. Marek Orkisz - prawie 40 mln zł. Za te pieniądze uczelnia zakupiła m.in. pięć nowych samolotów jednosilnikowych, dwa dwusilnikowe, ostatnio zaś akrobacyjnego Zlina (o czym informowaliśmy w nr. 3/2012 GP). O inwestycjach w OKL-u i większych możliwościach kształcenia wypowiada się dyrektor Ośrodka dr inż. pil. Jerzy Bakunowicz.

Rekrutacja na Politechnikę Dziecięcą - informują N z 16 lutego br. „W nowej rekrutacji nie ma znaczenia, czy ktoś już uczestniczył w zajęciach PD, czy nie. Wszyscy chętni muszą się rejestrować na nowo”. Nie maleje zainteresowanie tą formą edukacji najmłodszych. Jak poprzednio, przewidziano dwie grupy po 156 osób i jedną przeznaczoną dla dzieci pracowników PRz i WSK „PZL- Rzeszów”. Podobną informację zamieściła GW 25 lutego br. w artykule pt. „Politechnika dla najmłodszych”.

Chemicy z Rzeszowa pracują nad materiałami dla lotnictwa - poinformowały N z 29 lutego br. „Nowoczesne samoloty, samochody, lekkie i superwytrzymałe... Zrobione z włókien węglowych sklejonych żywicami, w tym żywicą epoksydową. I w tych żywicach specjalizuje się właśnie Wydział Chemiczny Politechniki Rzeszowskiej” - czytamy. Prace nad polimerami - informuje prof. Henryk Galina - okazały się ważną częścią projektu badawczego pn. „Nowoczesne technologie materiałowe stosowane w przemyśle lotniczym”. Jedynym wytwórcą żywic epoksydowych jest „Organika Sarzyna” - zakład ściśle współpracujący z Wydziałem Chemicznym PRz. „Za sprawą programu badawczego dla przemysłu lotniczego rzeszowscy chemicy zajęli się także słynnym grafenem, najbardziej wytrzymałym materiałem na świecie...”

Odeszli: Prof. Kazimierz Ocoś - poinformowały N z 9 marca br. „Znany naukowiec i wykładowca Politechniki Rzeszowskiej, specjalista w dziedzinie budowy i eksploatacji maszyn, wieloletni kierownik Katedry Wytwarzania i Automatyzacji na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa” - czytamy. Wspomnieniu nieodżałowanego Profesora K.E. Ocośia poświęcamy strony 15-17 niniejszego wydania GP.

SuperNowości

Najmłodszy doktor habilitowany w Polsce - informują SN z 23

grudnia 2011 r. „Rzeszów może się pochwalić najmłodszym doktorem habilitowanym nauk technicznych w dyscyplinie inżynieria środowiska w Polsce. Jest nim 35-letni autor licznych wynalazków i nowatorskich badań, dr hab. inż. Daniel Słyś z Politechniki Rzeszowskiej”. Sylwetkę dr. hab. inż. D. Słyśia przedstawiliśmy Państwu w nr. 1-2/2012 GP.

Więcej samolotów dla adeptów pilotażu - czytamy w SN z 4 stycznia 2012 r. „Do 19 samolotów będących własnością Ośrodka Kształcenia Lotniczego Politechniki Rzeszowskiej dołączył nowy - ZLIN 242L. Dwumiejscowa, jednosilnikowa maszyna będzie przeznaczona do podstawowego i zaawansowanego szko-

lenia oraz nauki pilotażu, treningu akrobacji". O zakupie nowego samolotu informowały też: GW z 4 stycznia br. - „Do ćwiczeń pilotażu i akrobacji” i Nowiny z 4 stycznia br. - „Dobry na podniebne akrobacje”. O tym także pisaliśmy w nr. 3/2012 GP.

Jak zrobić paliwo w domu - radzi w SN z 4 stycznia 2012 r. dr hab. inż. Wiktor Bukowski, prof. PRz z Wydziału Chemicznego PRz. „Teoretycznie biodiesel możemy wykonać sami, nie będziemy go jednak w stanie oczyścić. Przy jego produkcji wytworzymy natomiast dużo szkodliwych dla środowiska odpadów” - czytamy.

Podyplomowe studia menedżerskie nie tylko dla ekonomistów - informują SN z 16 lutego br. „To nowa propozycja Centrum Studiów Podyplomowych na Wydziale Zarządzania PRz. Studia są kierowane do menedżerów i właścicieli firm, którzy chcą skonfrontować stosowane przez siebie rozwiązania

z innymi podejściami, a także osób, które w przyszłości będą zajmować stanowiska menedżerskie”. Informacje na ww. temat zamieściliśmy w poprzednim wydaniu GP.

Bezpłatne zajęcia dla małych studentów - czytamy w SN z 23 lutego br. „Politechnika Dziecięca chce pokazać swoim studentom świat nauki w przystępny i widowiskowy sposób. Niewykluczone, że dzięki takim zajęciom mali uczestnicy, gdy dorosną, wybiorą drogę naukową...” - czytamy. To już VI semestr PD, którego pierwsze zajęcia rozpoczną się 31 marca br.

Laptopy dla najlepszych - informują SN z 15 marca br. Finał X edycji ogólnopolskiego konkursu z zakresu rachunkowości odbył się na Wydziale Zarządzania PRz. „Idea przedsięwzięcia jest konfrontacja wiedzy i umiejętności zdobytych przez uczniów w szkole z wymaganiami stawianymi przez uczelnie i współczesny rynek pracy” - czytamy.

W organizacji finału pomagali m.in. studenci zrzeszeni w Kole Naukowym Rachunkowości „Assets”.

Uczelnie walczą o patenty - taka informacja ukazała się na łamach Rzeczpospolitej z 12 marca br. „Zgłoszeń patentowych w Polsce przybywa - naukowcy mają coraz więcej dobrych pomysłów na biznes” - czytamy. „Prof. Elena Neverova-Dziopak z AGH razem z dr. Danielem Słysiem z Politechniki Rzeszowskiej wpadli na pomysł, jak w prosty i tani sposób odwadniać zalewane deszczem drogi. W grudniu 2011 r. ich wpust separacyjny zdobył Złoty Medal na Międzynarodowych Targach Wynalazczości w Seulu. Proekologicznym rozwiązaniem już zainteresował się fiński biznes. Polskie firmy - na razie nie”.

Marta Olejnik

Tylko w klubie PLUS!!!

Już po sesji i po karnawale, czas więc na krótkie podsumowanie.

W dniu 19 stycznia 2012 r. w Studenckim Klubie PLUS odbyła się pierwsza impreza z cyklu SINGIEL PARTY.

Impreza ma jedną prostą zasadę: wchodząc do klubu, każdy uczestnik otrzymuje specjalną opaskę w jednym z trzech kolorów. Każdy z nich ma swoje znaczenie i ułatwi znalezienie osoby, która tego wieczoru chce się bawić w podobny sposób:

- niebieski (kolor zabawy) - jestem singlem, chcę dziś zaszaleć i spędzić wieczór w rozrywkowym towarzystwie,
- zielony - jestem wolny,
- czerwony - mam już towarzystwo na dzisiejszy wieczór.

Impreza była otwarta nie tylko dla zadeklarowanych singli. Powtórka już w kwietniu ☺.

Dnia 26 stycznia br. powtórnie gościliśmy w klubie Piotra Borutę oraz sympatycznego Czochera ☺. Zgodnie z obietnicą złożoną w ubiegłym roku, Czocher odwiedził nas ponownie. Zastryk dobrego humoru nikomu nie zaszkodził. Niech żałują Ci, których nie było.

W nocy 1 lutego 2012 r. przywitaliśmy sesję. Cykl imprez SESJA PARTY na stałe wpisał się już w kalendarz imprez. Było goooooor!!!

KARNAWAŁ 2012 pożegnaliśmy 21 lutego br. imprezą NEON PARTY. Tej nocy Plus migotał setką kolorów, bowiem każdy z uczestników dostawał świecąca opaskę. Jak na ostat-

Fot. własna

kową imprezę przystało, klub pękał w szwach. Obiecujemy, że to jeszcze nie koniec atrakcji w tym roku.

Zapraszamy również do zapoznania się z aktualną ofertą kursów tańca. Informacje znajdują się na stronie: www.klub-plus.pl.

Tadeusz Mikołowicz

WYBORY WŁADZ UCZELNI - 2012

Wybory rektora i prorektorów - 1 i 29 marca 2012 r.

vide str. 9.

Władze UKE i Komisja Skrutacyjna przy pracy.

Gratulacje dla nowo wybranego rektora prof. M. Orkisz.

Elektorzy przy urnie.

Zespół rektorski wybrany na nową kadencję.

Fot. M. Misiakiewicz

Sport Akademicki

Ruszajmy się

Marzec obfitował w medale

Złoto i srebro w narciarstwie alpejskim

W sobotę 10 marca 2012 r. odbyła się kolejna edycja Akademickich Mistrzostw Województwa Podkarpackiego w narciarstwie alpejskim. Na szczęście marcowa aura nie spłatała narciarzom psikusa i można było rozegrać te zawody na stoku w Chyrowej k. Dukli.

Zawodniczki AZS-u Politechniki Rzeszowskiej okazały się bezkonkurencyjne! Drużyna pań w składzie: Maria Wantusiak (WBMiL), Karolina Wałach (WBiIŚ) oraz Barbara Ingłot (WMiFS) zajęła I miejsce.

Uśmiech i satysfakcja z wygranej.

Fot. Archiwum AZS-u

Bardzo dobrze wypadli również panowie: Krzysztof Pilch, Dawid Rębisz oraz Robert Tokarczyk (WBMiL), Piotr Ingłot (WMiFS i WEiI), Maciej Bogdański (WBiIŚ), zajmując drużynowo II miejsce. To już kolejny sezon, w którym narciarze KU AZS PRz odnoszą sukcesy. Gratulujemy!

Teniści - pierwsi jak zwykle

Drużyna tenisistów stołowych PRz (Tomasz Lewandowski, Piotr Chmiel, Grzegorz Nikiel - studenci WZiM) przyzwyczaiła nas do sukcesów. Również tym razem przeszli przez mistrzostwa jak burza i zajęli I miejsce w turnieju półfinałowym Akademickich Mistrzostw Polski w tenisie stołowym mężczyzn, rozegranym w Krakowie w dniach 9-11.03.2012. Finał AMP w tenisie stołowym odbędzie się we Wrocławiu (14-16 kwietnia br.). Trzymamy kciuki, mając nadzieję na powtórkę z półfinałów!

Akademickie Mistrzostwa Podkarpacia w siatkówce mężczyzn

W niedzielę 18 marca br. hala sportowa PRz stała się areną niezwykle zaciętych siatkarskich zmagania. W mistrzostwach wojewódzkich wzięło udział 6 drużyn: PRz, PWSZ Krosno, UR, WSiIz Rzeszów, PWSTE Jarosław oraz WSPiA Rzeszów. Finał mistrzostw okazał się bardzo emocjonujący i stał na wysokim poziomie, ponieważ w składzie pierwszych czterech drużyn (PRz, PWSZ Krosno, UR, WSiIz Rzeszów) znaleźli się zawodnicy grający na co dzień w zespołach I i II Ligi.

Pierwsze miejsce zajął Uniwersytet Rzeszowski. Mecze o miejsca II-IV były bardzo wyrównane i o klasyfikacji końcowej decydował jeden set. Ostatecznie drużyna siatkarzy PRz zajęła IV miejsce, wywalczyła jednak awans do półfinałów Akademickich Mistrzostw Polski w Lublinie.

Ewa Jahń

Autorzy tekstów

dr hab. inż. Jan Burek, prof. PRz

Kierownik
Katedry Techniki Wytwarzania i Automatykacji

mgr Ewa Jahń

Studium Wychowania Fizycznego i Sportu

dr inż. Krystyna Kmiotek

Katedra Przedsiębiorczości,
Zarządzania i Ekoinnowacyjności

Tadeusz Mikołowicz

Kierownik
Klubu Studenckiego PLUS
mgr Marta Olejnik
Główny specjalista
Redaktor naczelny GP

dr Małgorzata Polinceusz

Katedra Prawa i Administracji

Damian Pochroń

Student WBiIŚ (budownictwo)

prof. dr hab. inż. Janusz Rak

Kierownik Katedry
Zaopatrzenia w Wodę i Odprowadzania Ścieków

dr Barbara Sieńko

Zakład Finansów i Bankowości

Małgorzata Sowa

Studentka WMiFS (matematyka)

mgr inż. Agnieszka Stec

Katedra Infrastruktury i Ekorozwoju

mgr inż. Bronisław Świder

Kierownik Samodzielnej Sekcji
Rozwoju Kadry Naukowej

Gazeta Politechniki

Redagują

Redaktor naczelny GP

Marta Olejnik

Redaktorzy

Marzena Tarala

Anna Worosz

Zespół redakcyjny

Patrycja Ewa Jagielowicz, Jadwiga Kaleta, Wiesława Malska,
Janusz Pusz, Jan Rybak, Bronisław Świder

Adres Redakcji GP

Politechnika Rzeszowska, 35-959 Rzeszów
ul. Poznańska 2, bud. P, pok. 407, tel. 17 865 12 55,
email: olema@prz.edu.pl, www.prz.edu.pl

Wydawca

Politechnika Rzeszowska im. Ignacego Łukasiewicza
35-959 Rzeszów, ul. W. Pola 2

Projekt okładki

Marta Olejnik

Autor zdjęć na str. 1.

Marian Misiakiewicz
Zbigniew Świder

**Autorzy akceptują ukazanie się
artykułów oraz zdjęć
na łamach GP i w Internecie.**

Druk

Drukarnia Oficyny Wydawniczej PRz, zam. 43/12
ISSN 1232-7832

Redakcja GP zastrzega sobie prawo skracania
i opracowywania artykułów oraz zmiany ich tytułów.
Nakład: 650 egz. Cena: 2 zł.